

FISKETS GANG

Utgitt av Fiskeridirektøren

Kun hvis kilde oppgis er ettertrykk fra «Fiskets Gang» tillatt.

45. årg.

Bergen, Torsdag 19. februar 1959

Nr. 8

Abonnement: kr. 20.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Utlandet: Til Danmark, Sverige og Island kr. 20.00, ellers kr. 26.00 pr. år.

Annonsepris: Pristariff fås ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. «Fiskets Gang»s telefon 30 300. Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: «Fiskenytt».

Fiskerioversikt for uken som endte 14. februar 1959

I uken som endte 14. februar var værforholdene i Nord-Norge meget dårlige, og i de øvrige kyststrøk dårlige i siste ukehalvpart. Skreifiskeriene og alt annet fiske i Nord-Norge ble sterkt reduserte på grunn av været, som kun ga få driftsdager. Det tas imidlertid gode fangster av skrei når båtene kommer til. Også langs vestkysten var fiskekvantummene små. Storsildfisket, som løp ut ved midnatt 14. februar, var i begynnelsen av uken etter måten bra, men spesielt snurpefisket var sterkt hemmet i slutten av uken.

Fisk m.v. utenom sild og brisling.

Skreifisket og annet fiske.

Finnmark: Værforholdene var meget dårlige, delakelsen i fisket liten og utbyttet som helhet betraktet på et lavmål. Ukefangsten utgjorde 232,8 tonn hvorav 230,3 tonn skrei og torsk, 1,4 tonn hyse og 1,1 tonn annen fisk. Uken før var partiet i alt 662 tonn. Av skrei og torsk er det nå fisket i alt 3143 tonn mot 3256 tonn i fjor. Det er hengt 715, saltet 1040, iset etc. 1388 tonn, produsert 1098 hl tran, saltet 241 og iset 512 hl rogn.

Troms: Det foregikk en del drift i det nære kystområdet vesentlig med garn og ble tatt gode skreifangster, men driftsdagene var få. Bankbåtene lå i land. Av skrei ble det fisket for Skjervøy 104, Karlsøy og Helgøy 38, Tromsøysund 107, Hillesøy 444, Berg og Torsken 142 og Bjarkøy 4 tonn skrei —

Fisk brakt i land i Finnmark i tiden 1. januar—14 febr. 1959

Fiskesort	Mengde	Anvendt til			
		Ising og frysing	Salting	Henging	Hermetikk
Skrei	3 143	1 388	1 040	715	—
Loddetorsk..	—	—	—	—	—
Annen torsk	—	—	—	—	—
Hyse	807	759	6	42	—
Sei	19	5	5	9	—
Brosme	43	—	—	43	—
Kveite.....	33	33	—	—	—
Blåkveite ..	7	7	—	—	—
Flyndre	12	12	—	—	—
Uer	45	45	—	—	—
Steinbit	4	4	—	—	—
Reker	3	—	—	—	3
1 I alt	4 116	2 253	1 051	809	3
I alt pr. 15/2-58	4 461	2 494	939	1 028	—

¹ Lever 3 219 hl. Tran 1 098 hl. Rogn 753 hl, hvorav 241 hl saltet, 512 hl fersk.

i alt i uken 840 tonn. Totalfangsten er 3191 tonn mot 2833 tonn i fjor. Det er hengt 947, saltet 1671, iset etc. 573 tonn.

Av annen fisk hadde Troms i siste uke 163 tonn mot 90 uken før. Av fisken nevnes 126 tonn annen torsk, 6 tonn hyse, 2,5 tonn brosme, 0,4 tonn kveite, 0,7 tonn flyndre, 8 tonn uer, 18,9 tonn reker.

Vesterålen—Yttersiden: Fiskeforholdene var helles verre enn i Troms med maksimum 2 hele, 1

Fisk brakt i land i Troms i tiden 1. januar—14. febr. 1959

Fiskesort	Mengde	Anvendt til				
		Ising og frysing	Salting	Henging	Hermetikk	
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	
Skrei	23 191	573	1 671	947	—	
Annen torsk	507	316	128	63	—	
Sei	16	3	—	13	—	
Brosme	90	—	—	90	—	
Hyse	327	311	—	16	—	
Kveite	12	12	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	—	—	
Flyndre	1	1	—	—	—	
Uer	53	53	—	—	—	
Steinbit	1	1	—	—	—	
Størje	—	—	—	—	—	
Annen	4	4	—	—	—	
Reker	57	17	—	—	40	
I alt ¹	4 259	1 291	1 799	1 129	40	

¹ Inkluderer Tromsø by.² Tran 1 382 hl. Rogn 1 465 hl, herav saltet 172 hl, fersk 1 293 hl.

delvis sjøværsdag. Andøya hadde ukefangst på 136, Øksnes og Langenes 398, Bø 213, Borge 152 tonn. Distrikts samlede fangst utgjør 2805 tonn mot 3320 tonn i fjor. Det er hengt 1149, saltet 630, iset etc. 1026 tonn. Fiskevekten lå mellom 3,9 og 4,5 kg.

Lofotfisket: Uvær var ødeleggende for fisket i uken, men man har formerket nytt innsig av skrei fra Henningsvær og østover, liksom det er bra fiskeyngde for Værøy og Røst. Ukefangsten ble 848 tonn mot 1289 tonn samme uke i fjor. I alt er det fisket 2143 tonn mot 2487 tonn i fjor. Det er hengt 997, saltet 353, iset etc. 793 tonn, produsert 916 hl damptran, saltet 272 og iset etc. 830 hl rogn. Delakelsen nådde opp i 1279 båter med 4847 mann sammenliknet med 1760 båter og 6343 mann i fjor. Fiskens veier 3,8 til 4,3 kg, 800–930 kg fisk gir 1 hl lever, hvis traninnhold er 52 pst.

Helgeland—Salten: Det meldes om ukefangst på bare 3 tonn og i alt er det fisket 136 tonn mot 181 tonn i fjor. Det er hengt 94 og iset 42 tonn.

Møre og Romsdal: Ukefangsten ble 118 tonn og i alt er det fisket 255 tonn mot 158 tonn i fjor. Det er en del fisk til stede, men det samtidige sildefisket genererer torskefisket.

Landetes samlede skreifiske viser et kvantum på 11 673 tonn mot 12 235 tonn i fjor og 15 884 tonn i 1957. Det er hengt 3903, saltet 3719, iset etc. 4051

Fisk brakt i land i Møre og Romsdal fylke i tiden 1. januar—7. februar 1959.¹

Fiskesort	Mengde	Anvendt til				
		Ising og frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Fiskeme og dyrefor
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Skrei	5 137	101	15	1	20	—
Annen torsk....	1 085	366	567	7	145	—
Sei	1 417	820	244	218	135	—
Lyr	22	21	—	1	—	—
Lange	64	13	51	—	—	—
Blålange	—	—	—	—	—	—
Brosme	76	13	10	53	—	—
Hyse	235	220	—	—	15	—
Kveite	11	11	—	—	—	—
Rødspette	7	7	—	—	—	—
Mareflyndre	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—
Uer	30	30	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—
Skate og rokke	5	5	—	—	—	—
Håbrann	—	—	—	—	—	—
Pigghå	104	104	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—
Annen fisk	13	13	—	—	—	—
Hummer	1	1	—	—	—	—
Reker	9	9	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—
² I alt	3 216	1 734	887	280	315	—
Herav:						
Nordmøre	1 044	592	⁴ 202	250	—	—
Sunnmøre og Romsdal	2 172	1 142	³ 685	30	315	—

¹ Etter oppgaver fra Norges Råfisklag og Sunnmøre og Romsdal Fiskesalsslag. Omfatter også fisk fra fjerne farvann Saltfisk er omregnet til sløyd hodekappet vekt ved å øke saltfiskvekten med 72 prosent. ² Lever 312 hl. ³ Av dette brakt i land i form av saltfisk 250 tonn ³: 430 tonn råfisk.

⁴ Av dette brakt i land i form av saltfisk 92 tonn ³: 158 tonn råfisk. ⁵ 117 hl rogn, hvorav iset 97 hl, til hermetikk 20 hl.

tonn, tilvirket 5301 hl damptran, saltet av rogn 1115 hl (derav sukkers. 254), iset etc. 3764 hl mot i fjor henholdsvis: 3317 — 4734 — 4184 — 5264 — 2172 (775) — 3124.

Levendefisk: Fra Levendefisklagets distrikt ble det i uken ført til Trondheim 25 tonn lev. torsk og til Østlandet/Oslo 12 tonn. Bergen mottok fra Sogn og Fjordane 12 tonn lev. torsk, fra Hordaland 7,5 tonn lev. torsk og 1 tonn lev. småsei.

Annet fiske i Møre og Romsdal: Ferskfisktilgangen på Nordmøre i uken utgjorde 81,7 tonn, hvorav nevnes 29 tonn torsk, 31,9 tonn sei, 2 tonn lyr, 3,9 tonn lange og brosme, 11,3 tonn hyse, 2,3 tonn hå

**Fisk brakt i land i Sogn og Fjordane i tiden 1. januar
7. februar 1959¹**

Fiskesorter	I alt	Anvendt til					
		ising og frysing	salting	heng- ing	herme- tikk	Fiskemel og dyrefor	
		tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	49	49	—	—	—	—	—
Sei	21	21	—	—	—	—	—
Lange	52	—	52	—	—	—	—
Brosme	144	—	124	20	—	—	—
Hyse	19	19	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette ..	1	1	—	—	—	—	—
Mareflyndre	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	1 938	1 938	—	—	—	—	—
Makrell- størje	—	—	—	—	—	—	—
Hummer ..	—	—	—	—	—	—	—
Reker	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe.....	—	—	—	—	—	—	—
Annen fisk	—	—	—	—	—	—	—
I alt	2 224	2 028	176	20	—	—	—

¹⁾ Etter oppgaver fra Sogn og Fjordane Fiskesalslag

og mindre mengder av andre sorter. Sunnmøre og Romsdal hadde 56 tonn fisk, nemlig 43 tonn sei, 1 tonn hyse og 12 tonn hå.

Sogn og Fjordane: Ukefangsten oppgis til 7,7 tonn fisk, hvorav halvparten torsk. Det var bare Sollund og Gulen som hadde litt fiske i uken.

Hordaland: Ukefangsten oppgis til 47 tonn, hvorav omtalte 8,5 tonn levende fisk, dessuten av sløyd fisk 6,5 tonn torsk, 9 tonn lange og brosme, 6 tonn lør, 1 tonn hyse, 15 tonn hå og 1 tonn reker.

Rogaland: Det meldes om ukefangst på 130 tonn fisk.

Skagerakkysten: Det ble ilandbrakt 90 tonn fisk.

Oslofjorden: Ukefangsten ble 10 tonn fisk.

Skalldyr: Av reker hadde Oslofjorden 2,5 tonn kokte og 3 tonn rå, Skagerakkysten 10 og 7 tonn, Rogaland 5 og 3 tonn, Hordaland 1 tonn kokte, Kristiansund N 400 kg kokte, Troms 18 865 kg, hvorav frosset 7517, hermetisert 11 348 kg, Finnmark 2900 kg, alt hermetisert. Av hummer hadde Skagerakkysten 1 tonn.

Utførselsverdi av fisk og fiskeprodukter, hvalfangst og andre produkter av fangst i des. 1958, og jan./des. 1958.

	Verdi kr. 1000 des. 1958	Verdi kr. 1000 I alt jan.- des. 1958
Fisk og fiskeprodukter:		
Sild og fisk	45 462	591 178
Hermetikk	13 936	139 613
Dyriske førstoffer unntatt hvalkjøttmel	7 834	120 129
Sjødyrlever, unntatt hval	—	29
Rå sildolje	30	308
Tran i alt ²	3 834	40 033
Polymisert og raffinert sjø- dyrolje til matbruk (også hval og sel)	199	4 465
Sjødyrolje, annen	247	1 946
Malerolle av sjødyrolje	—	9
Sulfonert sjødyrolje	11	260
Fiskelim	27	433
Guano	—	—
Rogn saltet ¹	177	2 658
Melke, silderisp o. a. prod.	567	6 100
I alt	72 324	907 161
Hvalfangs:		
Hval- og kobbekjøtt	886	5 752
Hvalkjøttmel	67	7 192
Spekk	—	17
Hvallever	—	6
Hval sperm. og bottlenose- olje, tå	323	129 599
Produkter av sperm- og bottlenoseolje	1 033	10 125
Herdet fett	6 372	90 391
Degras	4	27
Hvalbarder	—	2
I alt	8 685	243 111
Andre prod. av fangst:		
Selolje, rå	48	5 787
Skinn av sel kobbe og klapp- muss	401	10 780
Huder av hvalross og hvitfisk	—	1
Hvalrossstanner	—	47
I alt	449	16 615

¹⁾ Spiselig saltet rogn er tatt med under „Sild og Fisk”

²⁾ Inkusive vitaminer og vitaminpreparater.

Sild og brisling.

Sildefiskeriene.

Vintersildfisket: Sør for Stad var værforholdene på Måløyfeltene mindre gode hele uken. Nordenfor Stad var snurpefisket svært smått torsdag og lørdag grunnet kuling og tung sjø, mens garnfisket ga forholdsvis bra utbytte hele uken. Ukefangsten ble 959 285 hl, og således ca. 0,7 mill. hl mindre enn uken før. I alt er det fisket 3 452 770 hl mot

**Mengdeutbyttet av det norske fisket i alt pr. 31. januar 1959,
og i uken som endte 31. januar 1959.¹ Tonn.**

Anvendelse	Lodde	Skrei og lodde- torsk	Sild	Brisling	Krepsdyr	Lever og Rogn	Annet	I alt	Av dette i uken	Januar 1958
Fersk.....	—	2 395	14 372	—	101	116	6 068	23 052	16 571	8 316
Frysing.....	—	—	8 001	—	7	—	2 302	10 310	8 814	1 006
Henging.....	—	1 219	—	—	—	—	³ 2 383	³ 3 602	1 464	3 018
Salting.....	—	1 426	17 765	—	—	46	² 1 814	² 21 051	18 883	1 991
Hermetikk.....	—	—	2 309	—	105	3	255	2 672	2 288	987
Oppmaling....	—	—	36 768	—	—	727	34	37 529	34 641	3 354
Agn.....	—	—	2 122	—	—	—	—	2 122	2 122	227
I alt.....	—	5 040	81 337	—	213	892	12 856	100 338		
Av dette i uken.	—	2 569	78 929	—	59	335	2 891		84 783	
Jan. 1958	—	4 391	3 094	4	247	1 203	9 960			18 899

¹ Bygger hovedsakelig på foreløpige ukeoppgaver fra fiskesalgslagene. Ettermeldinger og korrekjoner blir ikke tatt med i uketallene men kommer bare med i tallene for «I alt». ² Herav er 514 tonn (råfiskevekt) brakt direkte i land som saltfisk. Dette tilsvarer 299 tonn saltfisk. ³ Av dette 405 tonn sjøtilvirket fisk svarende til 93 tonn tørrfisk.

samtidig i fjor 1 937 570 hl. Det er i år iset for eksport 312 700, frosset for eksport 376 675, saltet 820 310, til hermetikk 70 575, sildolje og mel 1 797 135, agn 38 160, fersk innenlands 37 215 hl.

Summary.

In Northern Norway this week's fishing was very much hampered by stormy weather. Through the last half of the week the weather deteriorated also in Western and Southern Norway.

The spawning cod fishery along the coast of Northern Norway was heavily reduced owing to the continuing stormy weather. The hauls, however, are good and seems to indicate good stocks of spawning cod this winter. So far 11 673 tons of spawning cod have been landed compared with 12 235 tons last year at the same time. 3903 tons have been sold for drying, 3719 tons for curing and 4051 tons for fresh purposes. These figures include

the landings at the Lofoten Islands, which have reached 2143 tons compared with 2487 tons at the same time last year. Rather good shoals of fish have been spotted by echo sounders, but the weather permitted only about 3 days fishing.

In Finnmark the landings of haddock and other kinds besides spawning cod were completely insignificant, while those of Troms amounted to 163 tons.

The western districts had small fish landings this week, and also the dogfish failed.

The winter herring fishery has not been up to expectations. Owing to stormy weather through the last half of the week only 959 285 hectolitres, or 0,7 million hectolitres less than last week, were landed. The total catch so far amounts to 3 452 770 hectolitres of which 312 700 hectolitres have been sold for fresh export in ice, 376 675 hectolitres for freezing for export, 820 310 hectolitres for curing, 70 575 hectolitres for canning and 1 797 135 hectolitres for reduction.

Vintersildfisket pr. 15/2 1959.

Anvendelse	I alt pr. 8/2 1959	9/2	10/2	11/2	12/2	13/2	14/2-15/2	I alt pr. 15/2 1959	Mot i 1958 til 16/2
Iset for eksport	hl 244 035	hl 13 810	hl 12 770	hl 17 935	hl 5 300	hl 13 160	hl 5 690	hl 312 700	hl 321 955
Frosset for eks- port.....	255 725	23 895	22 665	30 850	13 560	18 940	11 040	376 675	
Saltet.....	534 080	66 310	53 040	44 860	31 115	47 725	43 180	820 310	410 065
Hermetikk	48 065	4 895	5 490	640	1 060	9 435	990	70 575	19 020
Fabriksild	1 343 905	181 040	80 365	63 070	32 020	59 600	37 135	1 797 135	1 332 650
Agn	37 600	—	—	—	420	—	140	38 160	38 605
Fersk innenlands	30 075	1 595	1 590	650	575	1 480	1 250	37 215	28 640
I alt	2 493 485	291 545	175 920	158 005	84 050	150 340	99 425	3 452 770	2 150 935
<i>Fangstredskap:</i>									
Snrupenot	1 568 215	251 160	44 780	85 490	2 020	88 960	11 015	2 051 640	1 305 280
Garn	925 270	40 385	131 140	72 515	82 030	61 380	88 410	1 401 130	845 655
Landnot	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Rapport nr. 3 om skreifisket pr. 14/2 1959.

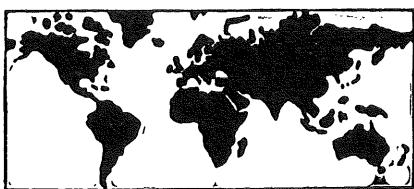
Distrikt	Uke-fangst tonn	Kg fisk pr. 100 stk. fisk sløyd		Tran- pro- sent	An- tall fiske- fark.	Antall mann	Total- fangst tonn	Anvendelse			Damp- tran hl	Lever til annen tran hl	Rogn	
		Hl lever						Heng- ing tonn	Salting tonn	Fersk, frysing tonn			Salt- ing hl	Fersk mm. hl
Finnmark vinterfiske.....	230	—	—	—	101	406	3 143	715	1 040	1 388	1 098	—	241	512
Finnmark vårfiske	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Troms	840	8350/480	800/1000	50/55	206	1 032	3 191	947	1 671	573	1 382	—	172	1 293
Lofotens opps.d.	848	380/430	800/930	52	11 279	4 847	2 143	997	353	793	916	—	272	830
Lofoten førørvig } Vesterålen }	899	390/450	650/1000	55/60	307	1 768	2 805	1 149	630	1 026	1 737	—	414	845
Helgeland, Salten	3	—	—	—	32	124	136	94	—	42	47	—	7	72
Nord-Trøndelag ..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sør-Trøndelag ..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Møre og Romsdal	118	350/400	950/1000	50/52	170	407	255	1	25	8 229	121	—	9	8 212
Tils.	2 938	—	—	—	2 095	8 584	11 673	3 903	3 719	4 051	5 301	—	1 115	3 764

Sammenlikning med tidligere år.

År	Tonn sløyd torsk										Anvendelse torsk			
	Finnmark		Troms	Lofotens opp.s.d.	Lofoten førørvig og Vester- ålen	Helge- land – Salten	Nord- Trøndel.	Sør- Trøndel.	Møre og Romsdal	Tils.	Heng- ing tonn	Salting tonn	Fersk og frysing tonn	
	Vinterf.	Vårf.												
1959 til 14/2	3 143	—	3 191	2 143	2 805	136	—	—	—	255	11 673	3 903	3 719	4 051
1958 - 15/2	3 256	—	2 833	2 487	3 320	181	—	—	—	158	12 235	3 317	4 734	4 184
1957 - 16/2	4 440	—	3 335	3 660	3 906	123	—	103	317	15 884	3 637	8 385	3 862	—
1956 - 11/2	9 672	—	4 633	2 487	4 333	37	—	59	444	21 665	1 812	13 678	5 500	—
1955 - 12/2	5 946	—	2 942	1 944	2 187	20	—	54	327	13 420	2 612	6 464	4 344	—
1954 - 13/2	3 127	—	2 274	2 432	1 544	37	—	44	182	9 640	1 462	4 400	3 778	—
1953 - 14/2	4 773	—	1 820	1 841	2 073	21	—	12	421	10 961	1 704	5 662	3 595	—
1952 - 16/2	7 347	—	3 019	3 882	3 264	31	—	23	229	17 795	2 159	10 053	5 583	—
1951 - 17/2	5 059	—	3 568	2 852	3 325	30	—	89	527	15 452	1 604	9 487	4 361	—
1950 - 11/2	5 955	—	4 844	2 492	5 017	62	—	66	237	18 673	1 311	12 557	4 805	—
1959 ...	956	—	757	527	663	33	—	—	68	3 004	976	951	1 077	—
1958 ...	839	—	690	585	753	42	—	—	40	2 949	789	1 142	1 018	—

År	Anvendelse biprodukter										Lofoten					
	Damp- tran hl	Lever til annen tran hl	Rogn saltning hl	Rogn isling hl	Heng- ing tonn	Salting tonn	Fersk frysing tonn	Damp- tran hl	Rogn saltning hl	Fersk rogne hl	100 stk. sløyd fisk veier	Kg fisk pr. hl lever	Deltakelse			
													Kjøpe- fark.	Fiske- fark.	Fiskere	Tran- present
1959 - 14/2	5 301	—	1 115	3 764	997	353	793	916	272	830	380/430	800/930	—	1 279	4 847	52
1958 - 15/2	5 264	137	2 172	3 124	982	1 056	449	1 031	673	896	400/460	835/1030	—	1 760	6 343	51
1957 - 16/2	6 712	4	2 972	4 170	1 051	2 237	372	1 484	1 229	1 245	410/460	865/955	3	2 145	7 741	51
1956 - 11/2	10 091	—	1 493	5 500	714	1 266	507	959	485	1 082	410/450	800/970	6	1 913	6 988	53
1955 - 12/2	6 003	—	1 535	4 018	663	937	344	745	371	968	300/500	650/900	6	1 132	4 230	56
1954 - 13/2	5 059	55	1 295	2 517	473	1 315	644	1 132	751	941	410/470	710/820	4	1 754	6 563	54
1953 - 14/2	5 374	79	976	3 622	332	906	603	848	548	853	410/470	750/850	11	2 422	7 905	53
1952 - 16/2	9 698	97	1 747	5 745	851	2 150	881	2 252	906	1 812	410/480	700/800	9	2 607	8 660	55
1951 - 17/2	9 701	253	1 611	6 421	458	1 766	630	1 508	529	1 357	410/470	685/800	23	2 551	9 003	55
1950 - 11/2	11 231	29	4 174	5 987	158	1 778	556	1 561	1 084	902	430/510	650 800	16	2 159	8 580	57
1959 ...					245	87	195									
1958 ...					230	249	106									

¹ Herav 432 garnbåter, 385 linebåter, 462 juksabåter, hvorav i Østlafoten henholdsvis 233—99—333, Vestlafoten 173—206—115, Værøy og Rost 26—80—14. ² Herav sukkersaltet 142 hl. ³ Herav til hermetikk 273 hl. ⁴ Herav sukkersaltet 112 hl. ⁵ Herav til hermetikk 139 hl. ⁶ Herav som ettermelding for tiden 1/1 — 31/1 1 037 tonn. ⁷ Anvendelsen er ikke oppgitt. ⁸ Herav til hermetikk 50 tonn. ⁹ Herav til hermetikk 50 hl.

Ut- landet.

Vest-Tysklands fabrikkrålerflåte økes med tre nybygninger.

„Heinrich Meins“ har fått sine Voith-Schneider-propellere fjernet.

I «Dansk Fiskeritidende» for 30. januar opplyses det at Vest-Tysklands største trålerrederi «Nordsee» Deutsche Hochseefischerei AG på et verft i Bremerhaven har kontrahert tre nye fabrikkråler. Den første leveres i desember i år og de to neste i januar og februar 1960. Hver av dem blir på 716 tonn og blir utstyrt med fileteringsmaskineri, fryseanlegg og fiskemelfabrikk.

Den første vesttyske fabrikkråleren «Heinrich Meins», som har vært i virksomhet siden sommeren 1957, var som kjent bygget med to Voith-Schneider-propeller under forskipet. Det viste seg imidlertid, at de ikke ga fabrikkskipet tilstrekkelig fremdrift under tråling når vindstyrken nådde opp i 6 og derover. Disse propellere er derfor erstattet med to alminnelige skipspropellere akter. Samtidig er det installert en ny dieselmotor på 1500 hk og en saltfisk-flekkemaskin, således at skipperen ikke mer behøver å ta utenlandske flekkere ombord.

Vest-Tyskland skal importere fiskemel for 26,8 mill. DM.

Ifølge AFZ for 31. januar har Kontoret for Utenrikshandel i Frankfurt etter oppdrag fra departementet for Ernæring, Jord- og Skogbruk offentliggjort nyutskrivninger for innførsel av fiskemel beløpende seg til 26,8 mill. DM. Fremst står Peru, som skal levere for 20 mill. DM. USSR leverer for 2 mill. DM, USA og Chile hver for 1 mill. DM, Etiopia for 500 000 DM. Ennvidere skal Chile levere Langustmel for 300 000 DM. Sør-Afrikasambandet og Danmark skal levere soludtes for 500 000 og 300 000 DM og Storbritannia tørkete hvalsolubles for 200 000 DM. Det store importprogram blir supplert gjennom blodmel-import fra USA, New Zealand, Panama, India og Danmark til et samlet beløp av 2 450 000 DM og gjennom kjøttmelimport fra USA, Australia og New Zealand til samlet verdi av 2 100 000 DM.

De tyske fiskeriaksjene henger etter.

Forløpne år, opplyser «AFZ» (24. jan.) brakte de største kursstigninger på verdipapirbørsen siden valutareformen. Beregningsvis lar tilveksten seg fastsette til 14 mrd. DM. Beregningen er selvagt mer eller mindre teoretisk, da kursgevinsten så lenge den ikke blir realisert, kun står på papiret. Fremst når det gjelder gjennomsnittskurs står varehus og handelsselskaper med 496, dernest bryggerier med 425.

Også fiskeriaksjer hadde profitert på den oppgående bevegelse. Imidlertid er fremgangen her forholdsvis beskjeden.

Mens hele gruppen Nærings- og nytelsesmiddelindustri rykket frem fra 212 til 323, kunne andelen som omfattes av fangstselkapene kun avansere fra 166 til 195 og oppnådde dermed en gjennomsnittsstigning på 29. De tre mest representative foretakender i bransjen ble pr. 2. januar 1958 og 1959 henholdsvis notert såleds:

Nordsee	210	262
Nordd. Hochsee	126	149
Br.-Veg. Fisch	163	175

Herunder bør det tas i betraktning at Norddeutsche Hochsee utdelte 10 pst. dividende, Nordsee 8 pst. og Bremen-Vegesacker Fish 6 pst. Fiskeriverdipapirer rangerer således omtrent på sisteplassen på listen over bransjene og underbys bare av gjennomsnittskursen for trafikkelskapene.

I disse tall gjenspeiler den slette forretningsmessige situasjon i havfisket seg mer enn tydelig: Tilbakegående salgsbeløp forfangst på den ene, og stigende kostnader på den annen side.

Svenske fiskeleveranser til Øst-Tyskland.

«Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning» opplyser at det er truffet avtale om årets sild- og fiskeleveranser fra foreningen Västkustfisk til Øst-Tyskland, som er det største svenske marked for disse produkter. Docent Ingemar Gerhard, som har stått i spissen for forhandlingsdelegasjonen, uttaler til Handelstidningen, at det definitivt blir leveranser for 13,75 mill. svenske kroner, men at det samtidig er levnet mulighet for ytterligere noen millioner.

Hovedtyngden av leveransene kommer som vanlig til å bestå i sild — så vel fersk, som frossen og salt. Gledelig er det imidlertid at leveransene av makrell kan økes denne gang, hvilket sikkerlig er resultatet av at vestkystfiskerne i en egen avdeling på Leipzigermessen propaganderte for denne fiskeort.

Videre uttale dosent Gerhard, at det hadde lyktes å få i stand en smidigere betalingsordning. Tidligere har det nesten utelukkende vært faste priser, men nå er man kommet overens om høyeste og laveste priser, og innenfor rammen av disse fikseses siden prisene uke for uke, hvormed man jo kan tilpasse seg smidigere etter fangstresultatene. — — —

Trankurs.

Ved Statens Forsøks- og Lærebruk, Vardø, tar et kurs for utdanning av trandampere og separatører til 6. april. Kurset varer til 30. juni. Det gis undervisning i tranproduksjon etter vanlige dampemetoder og etter separator-metodene med Laval og Titan apparater. Det undervises også i kontroll med damperi- og separatoravdelingen, der under kontroll med fettsyreinnhold, vann og smuss i tran og bestemmelse av tapene ved forskjellig fettprosent i limvannet. Elevene får fri undervisning, fritt opphold med kost og sine reiseutgifter til og fra Lærebruket dekket. Læreøkere og arbeidsklær må en holde selv.

Skriftlig søknad med helseattest og avskrift av skolevitnesbyrd sendes lærebruket innen 5. mars d. å.

N. ANTHONISEN & CO.
ESTABL. 1868
BERGEN
Kjøper av tørrfisk, saltfisk, saltrogn.
Bortleier kjølelager for lettsaltet sild.
TLF. 13 307
Store fryserom. Dypfrysing.

CHR. IRGENS SØNNER - BERGEN
Telegramadresse: IRGENSES
TAUVERK - SNØRER - TRÅD - LINER - NYLONGARN

Det har også vært truffet overenskomst mellom Sydsvensk Eksportfisk og det statlige innkjøpsorganet i Berlin om leveranser av fisk og fiskeprodukter til Øst-Tyskland i 1959. Leveransene skal nå opp i en verdi av 6 mill. sv. kroner hovedsakelig for sild og torsk fra syd- og østkysten. Den forutgående leveranseavtale omfattet en sum av 5 mill. sv. kroner.

Canadas nye fiskeriforskningskip „A.T. Cameron“.

«Fisheries Council of Canada Bulletin» (5. jan.) beretter at dette skip fullførte sitt første tokt på østkysten den 17. november. Man fant at skipet hadde god manøvredyktighet og utmerket sjøgående egenskaper. Det var også velskikket for ottertråling. Trålvinsjen virket meget bra under alle betingelser og innhalingshastigheter under tråling i alle dybder fra 62 til 300 favner vann.

De hydrografiske vinsjer ble prøvd på inntil 1000 favners dybde og viste seg å gjøre godt arbeid både med hensyn til kraft og hastighet.

Også ekko-utstyret ytet god tjeneste. Det ble registrert fisk ved bunnen på litt over 300 favner på tross av ugunstige værforhold, og bunnlodninger ble tatt fortløpende til 1070 favner, som var det største dyp man fant under toktet. Arbeidsbetingelsene i laboratoriet og på dekk ble funnet å være gode, og kun et par små forandringer syntes fornødne. Vibrasjonen var liten nok til å gi adgang til titrering og bruk av mikroskoper ved alle anledninger. Værforholdene var temmelig dårlige under hele toktet med vindstyrker fra 20 til 70 miles pr. time. Dette ga imidlertid en god prøve på fartøyets egnskaper i sjøen. Konklusjonen ble at skipet var et meget sjødyktig og «tørt» skip, og at det kunne fiske med hell på grunt vann (til 150 favner) i vindstyrker på opptil 40–45 miles pr. time, og på dypere vann i 30 à 35 miles vindstyrke. Arbeidet i laboratoriene, spesielt på nedre dekk, kunne utføres under hele toktet.

Islands torskefiskerier.

Utbryttet av Islands torskefiskerier i 1958 utgjorde i henhold til telegrafisk undererettning fra Fiskifjelag Islands i alt 397 720 tonn sløyd fisk med hode sammenliknet med 318 832 tonn i 1957. Fiskens anvendelse var følgende: Eksportert iset 9826 tonn (1957: 17 314 tonn), filetert 258 251 tonn (1957: 179 855 tonn), stokkfisk 41 740 tonn (1957: 34 447 tonn), saltet 77 395 tonn (1957: 77 667 tonn), til melfabrikker 5221 tonn (1957: 5958 tonn), andre anvendelser 5287 tonn (1957: 3561 tonn).

Unngå ergrelser — Reduser kostnadene

Bruk TETTE — KONTROLLERTE

SILDETONNER

**O. C. AXELSENS FABRIKKER A/S
FLEKKEFJORD**

Store trålfangster fra Grønland til britiske havner.

«The Fishing News» melder at den tyske tråler «Martin Friedrichs» ankom til Grimsby 2. februar med 5221 kits fisk som var tatt på Grønlandsbankene. Fangsten besto hovedsakelig av torsk og ga salgsinntekt på £ 14 026 i tirsdagsmarkedet. Salgsbeløpet var et av de største på lang tid i Grimsby, men skipper Kurt Arnold, som regelmessig fisker på Grønlandsbankene, sa at turen også hadde vært en av de hardeste han hadde vært med på med hensyn til været.

Vinden var mesteparten av tiden nesten oppe i orkans styrke og fartøyet var hyppig innringet av pakkis. Tråleren var bare i stand til å drive fiske i 5 døgn og ved en anledning var et hvert fiske helt umulig i 18 timer på grunn av pakkisen. Sne-overising satte en av de to radarantennene ut av funksjon. Ikke desto mindre var fisket meget godt og 50 kits måtte lempes overbord fordi rommene var full.

Skipper Andy Jensen på Grimsby-tråleren «Black Watch», som noen dager tidligere leverte en Grønlands-fangst som oppnådde £ 14 566, arbeidet på de samme banker som skipper Arnold, og de to gikk inn for et arbeidsmessig partnership ved hjelp av radio.

Store pilchard-fangster til havner i Cornwall.

«The Fishing News» melder 6. februar at det etter 14 dager praktisk talt uten pilchardfiske i ukken til 31. januar slo uventet om og ble ren overflod, idet den lokale flåte kom over svære stimer på feltene.

På onsdagen kom 70 båter inn til Mevagissey med i alt ikke mindre enn 30 000 stones pilchards som ble solgt for £ 5500. Stimene som var de største noen kan erindre å ha iaktta, var så tette at to båter hadde garntap på £ 500. Den største islandbrakte fangsten hadde Mevagissey-båten «Lady Lou» og den utgjorde 1400 stones (8890 kg). De stedlige hermetikkfabrikker ble overkastet og over halvparten av forsyningene måtte placeres i saltekummer.

Færøyværingenes grønlandsfangst i fjor.

«Vestjysk Fiskeritidende» beretter at de færøyske fiskerne hadde totalfangst på 25 000 tonn saltfisk under fisket ved Grønland i 1958. Av fangsten ble 21 500 tonn tatt av 44 kuttere og skonnerter samt 10 tråler. Restpartiet ble tatt av småbåtfiskere, som fra 55 motorbåter med 300 manns besetning drev kystfiske med basis i Færingehavn og Ravns Storø. Fangstene er til dels eksportert som saltfisk til Italia og Grekenland og til dels hjembrakt til klippfisktørkeriene.

Islandske sildefangster i tiden september/desember 1958.

«Visir» offentliggjør i sin utgave for 21. januar en oppgave over de sildefangster motorbåtene fra Akranes tok i tiden 1. september–21. desember i fjor. Det ble levert 598 fangster på til sammen 45 530 tonn mot 307 fangster på 23 781 tonn i samme tidsrom i 1957.

<i>Eksport av alle sorter SILD - FISK Kjølelagere</i>	EINAR HAUSVIK	Telefoner: 11192, 11991 Teleg. Hausvik BERGEN
---	--------------------------	--

Islands flåte.

Av «Oversikt over islandske skip 1959» fremgår det at flåten er økt med 16 748 br.t. siden 1957. Følgende oversikt viser sammensetningen for 1957 og 1958:

	Antall		Br.tonn	
	1957	1958	1957	1958
Passasjer- og lasteskip	26	29	37 054	51 646
Trålere	42	44	27 533	29 024
Fiskefartøyer over 100 tonn	50	49	7 658	7 561
Dekkete fiskebåter under 100 tonn	559	614	20 412	21 213
Livrednings- og vaktskip	6	6	1 712	1 712
Tankskip	4	4	13 878	13 839
Slepebåter	2	2	295	295
Mudringbåter	1	1	286	286
Oppmålingsskip	1	1	33	33
Total		108 861	125 609	

Statshjelp til den irske fiskerinæring.

I «Dansk Fiskeritidende» for 13. februar opplyses det at republikken Eires regjering har utformet et hjelpeprogram for irsk fiskerinæring, hvoretter det i en femårsperiode stilles til rådighet 3 millioner pund sterling eller 60 mill. kroner. Den irske fiskeriminister Erskine Childers har gitt nærmere opplysninger om hjelpeplanens enkelheter:

Det var, meddelede ministeren, bruk for betydelig forøkelse av fangstene, men dessverre var antallet av ansökere til fartøyene og til fiskeriutdannelse alt for liten. Fra 1. april 1959 vil anskaffelsen av eget fartøy derfor bli gjort lettere, og ved hjelp av statstilskudd vil prisene på fartøyene bli redusert med 15 pst., liksom renten på lånene vil bli nedsatt fra 6½ til 4 pst. pro anno. Ennvidere vil den påkrevde kontante utbetaling ved kjøp av fartøyene bli nedsatt fra 10 til 5 pst. av byggeprisen.

Den statsgaranterte fiskeriorganisasjon «Bord Iascaigh Mhara» var, tilføyet ministeren, rede til å innkjøpe eller la bygge moderne fartøy i 70 fots-klassen, samt å lette fiskernes innkjøp av sådanne, forutsatt at formålet var eksport av fisk til fremmede land. Han opplyste ennvidere at fra og med 1. januar ville irsk fisk ved direkte leveringer i Storbritannia ikke lenger være pålagt importtollen på 10 pst. Markedet for fersk eller tilvirket sild var meget stort i Storbritannia, Vest- og Øst-Europa.

Planen omfatter utenom økte tilskudd til og lavere rentesatser for lån til anskaffelse av fiskefartøy og også bygging av havforskningsskip og fiskerilaboratorier i land, samt isfabrikker i fryseriene, lynfryserier og noen fiskeriindustrielle virksomheter.

Verdens første jet-fiskebåt.

«Fish Trades Gazette» (7. febr.) beretter at verdens første jet-fremdrevne fiskebåt nå er i drift utfør Cordova i Alaska. Utstyrt med to 160 hestekrefters overladete diesler drives båten frem av et dobbelt sett hydro-jets og oppnår en fart på 10 knob med fiskelast på 12 tonn.

Den puffes frem gjennom sjøen ved hjelp av to vannstråler (jets of water) som skytes ut av dyser under skutebunnen og kan arbeide over og rundt om garn uten fare for redskap i

propellen eller for å rive garna. Fartøyet stikker bare 14 tommer og kan derfor arbeide med stimer som konvensjonelle fartøyer ikke kan binde an med.

Da det ikke finnes noen drivakslinger er maskinene plassert forut under rorhuset.

Aluminiumskasser —

Da aluminiumskasser nylig ble tatt i bruk ved fisketransport i Japan ble det pekt på at kostnaden var omtrent 40 ganger så stor som for kasser av tre. Men, mens trekassene kun var god for tjeneste engang på tur til markedet, hadde aluminiumskassene ved utgangen av fjerde måned gjort 10 turer og var fremdeles i god forfatning. Fisken som var pakket i aluminiumskasser nådde frem i bedre forfatning og oppnådde større priser, skrives det i «World Fishing».

**Lover og bestemmelser
gitt i medhold av lov.**

Veiledende avskrivningsregler for snurpenøter og snurpedorrier og lettbåter.

Ifølge rundskriv nr. 323 dagsett 24. januar 1959 til Ligningsmyndighetene har Riksskattestyret fastsatt følgende veiledende avskrivningssatser for snurpenøter og snurpedorrier og lettbåter:

«Snurpenøter tillates avskrevet med 20–25 pst. selv om utskifting av hele bolker blir regnet som vedlikehold.

Snurpedorrier og lettbåter med nødvendig utstyr, herunder ekkolodd, tillates avskrevet med 15–20 pst.»

Fredning av Veisfjorden og Storfjorden i Sør-Frøya herred, Sør-Trøndelag, mot snurpenotfiske etter sild.

I medhold av § 26 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25. juni 1937 og kgl. resolusjon av 3. desember 1937 har Fiskeridepartementet fastsatt følgende bestemmelser:

I.

Det er forbudt å bruke sildesnurpenot i Veisfjorden og Storfjorden i Sør-Frøya, Sør-Trøndelag fylke, innenfor en rett linje trukket fra vestpynten av Store Sandholmen i retning 301° til Store Dola i medet Flesa (Frøyfjorden) lykt over vestpynten av Store Sandholmen. I vest begrenses feltet av østre jernsøyle i Oksbåssundet ved Oksbåsen.

II.

Overtredelse av dette forbud straffes med bøter. Ulovlig fangst eller dennes verdi samt ulovlig bruk av redskap kan innndras til fordel for statskassen.

III.

Disse bestemmelser trer i kraft 1. mars 1959 og gjelder til 31. desember 1963.

WM. A. MOHN A/S - BERGEN

Telegr.adr. «Wamohn» Etablert 1839 Sentralbord 15 017
Produksjon og eksport — Tørrfisk og rogn

K. & J. SÆTVEIT A.S - BERGEN

Telefonsentral 19 627 Telegramadr. «Kittel»
Engrosomsetning og eksport av sild og fisk
Spesialitet i sesongen: Laks og ørret

Esso smøreoljer, fett og drivstoff
holder kostbar redskap i topptrim,
en garanti for sikker drift
og dermed sikkert utbytte.

langs hele kysten

A/S NORSKE ESSO

Melding fra Fiskeridirektoratet,
Kontoret for driftsøkonomiske undersøkelser.

FISKEFARKOSTERS LØNNSOMHET I 1956

ÅRSRESULTATER

Ved sekretær *A. Holm.*

Innledning.

Med dette legges fram en del resultater fra lønnsomhetsundersøkelsen for fiskefarkoster for driftsåret 1956. Undersøkelsen bygger på sesongregnskaper og årsregnskaper fra fiskefarkoster, og den foretas årlig ved Fiskeridirektoratet. Forrige melding om denne undersøkelse ble offentliggjort i «Fiskets Gang» nr. 50 og 51 1957 og nr. 1 1958, under tittelen «Lønnsomhetsundersøkelse for fiskefarkoster 1955». De tre artiklene er også utgitt samlet i et særtrykk under samme tittel.

Det statistiske materialet som danner grunnlag for undersøkelsen er som tidligere hentet inn gjennom Statens Fiskarbank. Debitorer i Statens Fiskarbank som har farkoster større enn 50 fot, er pålagt regnskapsplikt overfor banken. For slike farkoster sendes inn til banken *oppgjørsskjemaer* som viser inntekter, kostnader, lotter m. m. for det enkelte fiskeri (sesong) som farkosten har drevet i løpet av regnskapsåret (kalenderåret). Dessuten blir det ved årets utgang sendt inn til banken et *årsregnskapsskjema* som gir utdrag av taps- og vinningskonto samt balansekonto.

Disse regnskapsoppgaver er stilt til disposisjon for Fiskeridirektoratet, der materialet er blitt bearbeidet statistisk.

Om regnskapsmaterialet.

For regnskapsåret 1956 kom det inn 385 brukbare årsregnskaper. Av disse var 122 fra de tre nordligste fylkene og 263 fra resten av kysten. Dessuten kom det inn oppgjørsskjemaer uten tilhørende årsregnskapsskjemaer fra et større antall farkoster.

For å vise hvordan dette utvalg av farkoster med omsyn til farkoststørrelsen står i forhold til hele flåten (massen) av fiskefarkoster over 50 fot, har en stilt opp tabell 1. Av tabellen ser en at utvalget omfatter 15 pst. av alle registrerte fiskefarkoster over 50 fot, og at prosenten var litt høyere for de sørnorske enn for de nordnorske farkostene. Enn videre går det fram at representasjonsprosenten er noe ujamn fra størrelsesgruppe til størrelsesgruppe. Men under forutsetning av at materialet ikke splittes opp i sterkere grad enn det er gjort i det etterfølgende, må en si at representasjonen tallmessig

Tabell 1.

ANTALL FARKOSTER I UTVALG OG MASSE 1956. *Representasjonsprosenter.*

	Farkostenes lengde i fot										Alle	
	Gr. I		Gr. II		Gr. III				Gr. IV			
	50— 54,9	55— 59,9	60— 69,9	70— 74,9	75— 79,9	80— 89,9	90— 99,9	100— 109,9	110— 119,9	120— over		
<i>Utvælg:</i>												
Sør-Norge, ant. fark.	51	48	63	20	8	20	13	18	11	11	263	
Nord-Norge, ant. fark.	35	28	26	6	3	10	6	5	3	—	122	
Kysten ialt, ant. fark.	86	76	89	26	11	30	19	23	14	11	385	
<i>Masse:</i>												
Sør-Norge, ant. fark.	411	297	425	107	50	114	84	88	95	94	1 765	
Nord-Norge, ant. fark.	320	161	180	51	24	52	34	13	9	16	860	
Kysten ialt, ant. fark.	731	458	605	158	74	166	118	101	104	110	2 625	
<i>Utvælg i pst av masse:</i>												
Sør-Norge, pst.	12	16	15	19	16	18	15	20	12	12	15	
Nord-Norge, pst.	11	17	14	12	13	19	18	38	33	—	14	
Kysten ialt, pst.	12	17	15	16	15	18	16	23	13	10	15	

stort sett er tilfredsstillende. Et unntak er de nordnorske farkostene større enn 120 fot, som ikke er representert i utvalget.

For andre formål, f. eks. når lønnsomheten i det enkelte fiskeri skal granskes, vil det være nødvendig med et større statistisk materiale.

Tabell 1 viser også den hovedgruppering av det statistiske materialet som er nyttet i den følgende framstilling (se tabellhodet).

Fordi undersøkelsen bygger på regnskaper fra farkoster som er belånt i Statens Fiskarbank er det å vente at utvalget kommer til å bestå av relativt mange nye farkoster, enda om banken også i stor utstrekning yter lån til ombygging av eldre farkoster.

I tabell 2 har en sammenholdt aldersfordelingen til farkostene i utvalget med aldersfordelingen til hele massen av farkoster i de respektive størrelsesgrupper. Tabellen viser klart at utvalget er sammensatt av relativt langt flere nye farkoster enn hele massen. Farkostene i undersøkelsen er imidlertid ikke bare gjennomgående yngre enn i hele massen, men de har dessuten i større grad vært gjenstand for ombygging. Ut fra dette er det grunn til å anta at den tekniske standard ligger gjennomgående høyere for farkostene i utvalget enn for hele massen av farkoster i størrelsen 50 fot og derover.

Det utvalg av farkoster som undersøkes hvert år omfatter bare delvis de samme farkostene. Om lag 50–60 pst. av de farkostene som var med i 1954-undersøkelsen kom også med i 1955-undersøkelsen. En liknende prosentandel av farkostene som var med i 1955-undersøkelsen kom også med i 1956-undersøkelsen. Avgangen på 40–50 pst. hvert år skyldes for det vesentligste at oppgavegivere opphører som regnskapspliktige debitorer i banken.

Farkostenes virksomhet.

Vurdert ut fra den andel sildefiskeriene hadde i det årlige fangstkvantum, må en si at sildefisket kvantumsmessig var den langt viktigste virksomhet

for de fleste farkoster, når unntas de nordnorske mindre enn 60 fot. Gjennomgående utgjorde sildefisket kvantum fra om lag 75 til 100 pst. av de årlige fangstkvantum av sild og fisk i de ulike farkostgrupper, — for de mindre nordnorske farkostene var prosenten om lag 50. Kvantumsfordelingen på sild og fisk er gjengitt øverst i tabell 5. Av tabell 3 kan en se at nesten samtlige farkoster deltok i sildefiskeriene, og herav igjen de aller fleste i vintersildfisket.

Verdimessig var forholdet et noe annet, idet silda utgjorde en noe mindre andel av totalen. Likevel hadde 5 av de 8 farkostgruppene mer enn 50 pst. av fangstverdien fra sildefisket, — for de større farkostene gikk prosentandelen opp i hele 80. Den nøyaktige fordeling i gruppe I til IV på de sørnorske farkostene var (verdi av sild i forhold til den årlige fangstverdi av sild og fisk): 61–47–83–72 pst., og på de tilsvarende nordnorske grupper 23–34–52–80 pst. Av sildefisket utgjorde igjen vintersilda alene 88–92–74–75 pst. for de sørnorske farkostgruppene vedkommende, og 89–81–66–63 pst. for de nordnorske. Generelt var det de større farkostene som fikk relativt størst del av driftsinntektene i året fra sildefiskeriene, noe som bl. a. henger sammen med at de i større utstrekning enn de mindre farkoster deltok også i andre sildefiskerier enn vintersildfisket (f. eks. feit- og småsildfisket og islandssildfisket). Vintersildfisket spilte størst rolle for de mindre sildefiskerne.

Målt etter fangstverdien var vintersildfisket det største enkelfiske (når en betrakter gjennomsnittet for hver farkostgruppe). Dette gjaldt til og med for de minste nordnorske farkostene, der inntektsandelen av vintersildfiske utgjorde 21 pst., mot f. eks. 18 pst. på vinterfisket i Finnmark, 16 pst. på seifiske og 12 pst. på lofotfiske (se tabell 3).

Betrakter en vinterfisket og vårfisket i Finnmark samt lofotfisket under ett, finner en at det var bare for de nordnorske farkostene i gruppene 50–59 fot og 60–74 fot (de mindre farkostene) at disse fiske-

Tabell 2. FARKOSTENS PROSENTVISE ALDERSFORDELING I UTVALG OG MASSE 1956

Farkostens opprinnelige byggår:	Farkoster i størrelsen							
	50–59,9 fot		60–79,9 fot		80–99,9 fot		100 fot og over	
	Utvaleg	Masse	Utvaleg	Masse	Utvaleg	Masse	Utvaleg	Masse
Uoppgett.....	1	2	—	1	—	1	—	—
Før 1900	1	4	—	12	4	10	15	10
1900–1919	29	43	12	22	12	28	19	32
1920–1939	26	25	13	20	17	11	27	23
1940–1955	43	26	75	45	67	50	39	35
Sum.....	100	100	100	100	100	100	100	100

rier spilte en betydelig rolle. Her var inntektsandelene henholdsvis 36 og 30 pst. av den årlige inntekt av sild og fisk.

Under 10 pst. av farkostene i undersøkelsen drev bare ett fiske i løpet av året. Det gjaldt så vel store som små båter. Virksomheten til de aller fleste farkostene omfattet 2–3 fiskerier (sesonger). Et unntak herfra representerer de minste nordnorske farkostene som gjennomgående deltok i enda flere virksomheter i løpet av året. Bortimot 60 pst. av disse farkostene deltok i 4 eller flere fiskerier, mens tilsvarende tall for de øvrige farkostgrupper var om lag 10–30 pst. Vanligvis var virksomheten til de større farkostene mindre spredt enn virksomheten til de mindre farkostene trass i at de førstnevnte hadde like lang eller lengre driftstid.

For de større farkostenes vedkommende var det foruten sildefiskeriene (inklusive islandssildfisket) vesentlig bare linefiske i fjerne farvann som var av noen betydning.

Det var farkostene i størrelsen 75–99 fot som hadde gjennomgående lengst tid på fraktfart. De største nordnorske farkostene hadde ikke fraktfart i det hele tatt.

Det kan nevnes at undersøkelsesmaterialet ikke omfatter stortrålerne, det vil si trålarkoster større enn 300 br. tonn. Denne tonnasjegrensen svarer til om lag 135 fot. For stortrålerne foretas det årlig en spesiell lønnsomhetsunderskelse, — for året 1957 se «Fisks Gang» nr. 49, 1958. Småtrålerne er derimot representerert i undersøkelsesmaterialet.

I tabell 3 kan en sammenholden driftsinntekten

Tabell 3.

FARKOSTENES VIRKSOMHET I 1956. Sysselsetting og driftsinntekter på de ulike fiskerier

	Sør-Norge								Nord-Norge											
	Gr. I 50–59,9 fot			Gr. II 60–74,9 fot			Gr. III 75–99,9 fot		Gr. IV Over 100 fot		Gr. I 50–59,9 fot			Gr. II 60–74,9 fot			Gr. III 75–99,9 fot		Gr. IV Over 100 fot	
	Farkoster	Mannsukeverk	Dr. innt.	Farkoster	Mannsukeverk	Dr. innt.	Farkoster	Mannsukeverk	Dr. innt.	Farkoster	Mannsukeverk	Dr. innt.	Farkoster	Mannsukeverk	Dr. innt.	Farkoster	Mannsukeverk	Dr. innt.		
Fiskerier:	Ant.	%	%	Ant.	%	%	Ant.	%	%	Ant.	%	%	Ant.	%	%	Ant.	%	%		
Vintersild not	1	1	0	4	2	2	33	49	58	38	43	54	2	1	1	6	9	12		
garn	69	24	38	59	20	33	4	2	2	—	—	—	11	5	7	7	5	7		
hjelptere	24	11	16	16	6	8	4	1	1	1	0	0	16	8	13	8	6	9		
Feit- og småsild	9	6	4	11	5	3	13	18	14	10	10	5	12	5	3	9	15	6		
Brisling	9	4	1	4	2	1	1	0	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Islandssild	—	—	—	—	—	—	12	7	9	23	11	13	—	—	—	—	1	1		
Vinterf. i Finnmark	1	0	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25	14	18	10	15	21		
Lofot not	25	5	5	25	6	6	—	—	—	—	—	—	28	8	7	15	7	8		
Lofot garn, line, juksa	1	0	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	6	5	—	—	—		
Vårtorskefisket i Finnmark	—	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—	27	8	6	5	2	1		
Loddef. i Finnmark	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1	1	1	0	0	3	3	2		
Sei	17	4	4	13	3	2	1	0	0	—	—	—	31	21	16	6	5	3		
Størje	24	11	5	21	10	4	—	—	—	—	—	—	9	4	2	7	6	4		
Trål ¹	4	1	1	17	10	10	10	9	6	2	1	1	10	6	5	5	7	6		
Bankfiske	20	13	11	14	8	7	2	1	1	1	1	1	13	7	9	2	2	2		
Fiske ved Vest-Grønland	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13	29	22	—	—	—	—	—	2		
Fiske i andre fjerne farvann	1	0	0	6	4	5	2	2	2	1	1	1	6	3	3	5	6	6		
Småhvalfangst	15	8	5	10	5	4	1	1	0	—	—	—	1	0	0	4	3	3		
Pigg hå	4	1	1	12	9	9	2	2	2	1	0	0	—	—	—	—	—	—		
Annet fiske	31	9	7	19	5	5	7	3	2	1	1	1	8	3	4	4	5	7		
Fraktfart	9	2	2	10	5	1	13	5	3	7	2	1	9	1	1	8	4	3		
Sum	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100		

¹ Ikke sildetrål og reketrål.

på de ulike fiskerier med innsatsen målt ved antall mannsukeverk. I tabellen har en for hver farkostgruppe uttrykt inntekten på det enkelte fiske i prosent av inntekten fra samtlige fiskerier. På liknende måte er det antall mannsukeverk som er utført på det enkelte fiske uttrykt i prosent av ukeverksantallet på samtlige fiskerier. Ved å sammenholde inntektsandelen og ukeverksandelen for de ulike fiskerier, kan en få et foreløpig inntrykk av hvilke virksomheter som ga betingelser for gunstige driftsresultater.

Imidlertid må også kostnadsforholdene trekkes inn i bildet dersom en skal komme fram til mer nøyaktige uttrykk for de ulike fiskeriers lønnsomhet. En nærmere sammenlikning av de ulike fiskeriers driftsforhold og lønnsomhet, vil bli foretatt senere i denne melding.

Driftsinntekter og fordeling.

I tabell 5, punkt 1, er gjengitt de årlige driftsinntekter utregnet i gjennomsnitt pr. farkost i de ulike størrelsesgruppene. Ved sammenslåing av gruppene for Sør-Norge og Nord-Norge har en nyttet vekter som svarer til tallet på henholdsvis sørnorske og nordnorske farkoster i hele fiskeflåten.

Størrelsen *driftsinntekter i alt* omfatter inntekter fra fiske og fraktfart i løpet av driftsåret. Den omfatter ikke nøytrale inntekter som renteinntekter, vinning (tap) ved salg av produksjonsmidler o. l.

Det går fram av tabell 5 at driftsinntektene steg sterkt fra de minste til de største farkostene, — fra godt og vel kr. 110 000 på farkostene i størrelsen 50–59 fot til kr. 630 000 på farkostene større enn 100 fot. I figur 1 er det gitt en grafisk framstilling av gjennomsnittsinntektene fordelt på de ulike farkoststørrelser. En har her brukt en finere gruppering enn ellers, nemlig femfotsgrupper i hele området fra 50 til 140 fot. Dette medførte at en del av gruppene for de større farkostene vedkommende kom til å omfatte ganske få enheter. Antall enheter i hver gruppe er gjengitt ved et tall på hvert av sylinderne i diagrammet.

I figuren har en tatt med inntektsfordelingen for tre år, 1954–1955–1956, for å vise at tendensen i gjennomsnitttallene er temmelig jamn og systematisk også over flere år. Rett nok gjenspeiler både gode og dårlige år seg i diagrammene. Tydeligst er avvikene fra det ene året til det andre på de større båtene, fra 80 fot og oppover. Inntektene i 1956 lå høyere enn inntektene i 1954 og 1955 for praktisk talt alle størrelsesgruppene vedkommende.

Det nederste sylinderdiagrammet i figur 1 representerer gjennomsnittet av de tre øverste.

I kommentarene til regnskapsresultatene for driftsåret 1955 i forrige melding, ble det pekt på at samvariasjonen mellom farkoststørrelse og driftsinntekter i området fra de minste til de mellomstore farkoster kunne uttrykkes ved en såkalt linjær funksjon, det vil si at tilveksten i driftsinntekt fra femfotsgruppe til femfotsgruppe var konstant. Fra de mellomstore til de største farkostene så det derimot ut til at driftsinntektene økte i stadig sterkere tempo. For 1956 og enda mer for gjennomsnittet for samtlige 3 år, 1954–56, ser det faktisk ut som om sammenhengen mellom farkoststørrelse og driftsinntekt best kan uttrykkes ved linjær funksjon i hele området fra de minste til de største farkostene.

Det som er sagt ovenfor om inntekter refererer seg til gjennomsnittstall for hver farkostgruppe, det vil si størrelsesgruppe av farkoster. Det er klart at en på forhånd måtte vente en viss spredning av inntektene omkring gjennomsnittene. En vet jo for det første at ikke alle undersøkelsesfarkostene hadde like lang driftstid i 1956. Dette skulle jo få en viss innflytelse på fangstresultatet og andre inntektsmuligheter, f. eks. frakting. Dessuten vet en at farkostene var ulike utrustet for fiske, at de

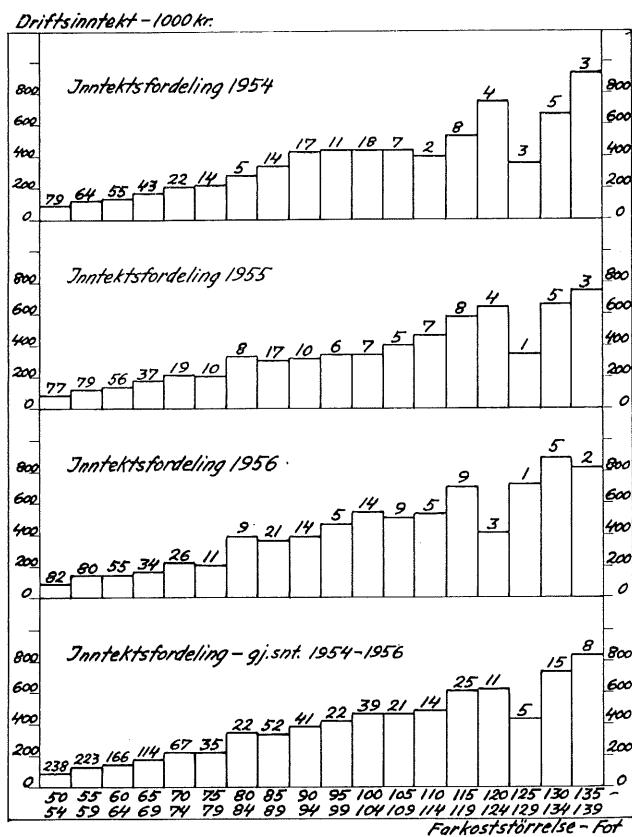

Fig. 1. Driftsinntekt pr. farkost — femfotsgrupper 1956.

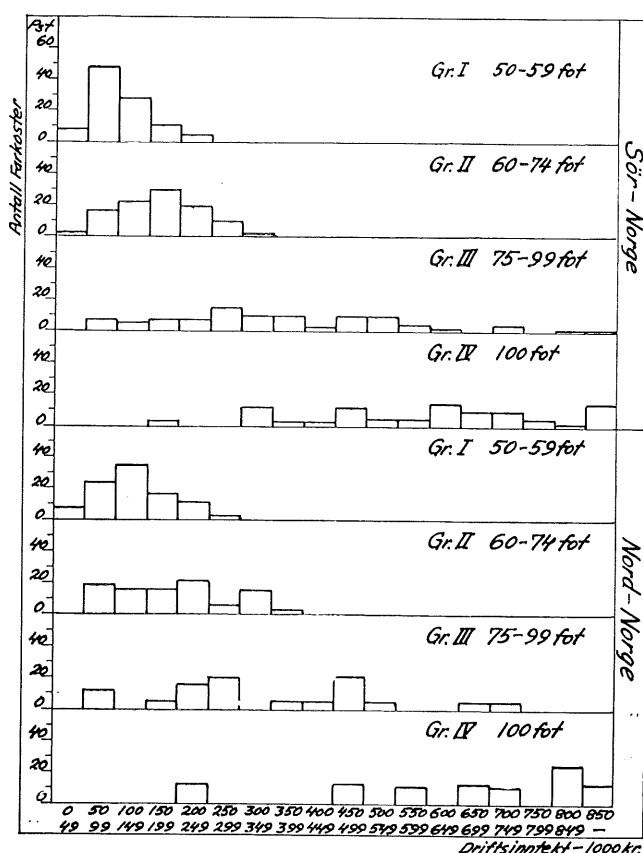

Fig. 2 Fordeling av farkostene for ulike inntektstrinn 1956.

drev ulike fiskerkombinasjoner osv. Inntektsspredningen innenfor én og samme farkostgruppe er imidlertid kanskje større enn en skulle ha ventet.

I figur 2 har en forsøkt å illustrere denne store forskjell i driftsinntekter fra farkost til farkost innen én og samme farkostgruppe. Langs den vannrette aksen har en avsatt de årlige driftsinntekter pr. farkost i tusen kroner. Den loddrette aksen angir hyppigheten i prosent, det vil si hvor mange prosent av farkostene som hadde inntekter innenfor de inntektstrinn som er angitt i den vannrette aksen. En ser straks at inntektsspredningen er særlig sterk i gruppene III og IV, det vil si de større farkostene. For de sørnorske farkostene i størrelsen 74–99 fots vedkommende lå faktisk inntekten nesten jamt fordelt oppover hele inntektsområdet fra kr. 50 000 til kr. 600 000! For de minste farkostenes vedkommende lå inntektene innenfor området 0–250 000 kroner, men med den langt største hyppighet (60–80 pst.) innenfor inntektsintervallet kr. 50 000 – kr. 150 000.

De største farkostene har altså ikke bare størst gjennomsnittsinntekt, men også størst inntekts-spredning. Dette gjelder både gjennomsnittsinn-

tekene til de sørnorske og de nordnorske farkostene.

Av tabell 5 går det fram at for alle størrelsesgrupper, unntatt gruppe III, var gjennomsnittsinntekten høyest på de nordnorske farkostene. At de nordnorske farkostene har gjennomgående høyere driftsinntekter enn de sørnorske, er for øvrig et forhold som går igjen fra år til år. En ser av figur 2 at også inntektsspredningen var størst på de nordnorske farkostene, i allfall for de mindre farkostenes vedkommende.

Det ble pekt på foran at en av årsakene til den store spredning i driftsinntekten til undersøkelsesfarkostene måtte være ulik driftstid. Det viser seg imidlertid at dette neppe kan være hovedårsaken. Selv om en bare betrakter de farkostene som må karakteriseres som helårsdrevne, finner en nemlig nesten like stor spredning i inntektstallene. For å illustrere dette har en satt opp tabell 4. Her er inntektsfordelingen spesifisert på de farkoster som må betraktes som helårsdrevne, og de som ikke var i virksomhet hele året. (Hvordan dette skille er trukket blir omtalt senere). En ser da straks at selv om de ikke-helårsdrevne farkostene som regel finnes relativt hyppigere i de lavere inntektsklasser og sjeldnere i de høyere inntektsklasser enn tilfellet er med de helårsdrevne farkostene, så dekket de begge om lag like store inntektsområder. Det finnes f. eks. så vel helårsdrevne farkoster som ikke-helårsdrevne farkoster i laveste inntektsklasse, 0–49 000 kroner, og det samme gjelder høyeste klassen, 750 000–799 000 kroner.

Sammenhengen mellom farkostenes driftstid og driftsinntekt vil bli nærmere behandlet i et senere avsnitt.

Av de mindre sørnorske farkostene drev om lag 10 pst. frakting. For de mellomstore sørnorske farkostene var prosentallet oppe i hele 30, mens om lag 20 pst. av de største drev frakting. Av de største nordnorske farkostene var det ingen som drev fraktfart, mens om lag 25 pst. av de mellomstore og 15 pst. av de mindre farkostene hadde slik virksomhet. I gjennomsnitt for de farkostene som hadde fraktfart, kunne inntekten av denne virksomheten utgjøre fra 10–15 000 kroner på de minste til om lag kr. 60 000 på de største farkostene. Utregnet i gjennomsnitt for samtlige undersøkelsesfarkoster utgjorde fraktinntekten fra om lag kr. 1500 på de minste til om lag kr. 10 000 på de største, eller fra 1 til 7 pst. av de totale driftsinntekter.

Av driftsinntekten (tabell 5, 1) fikk mannskapet om lag 45–48 pst. Denne andelen omfattet ikke

bare de rene lottinntekter, men også faste hyrer og ekstralotter. Størrelsen *mannskapsinntekt* er en til dels beregnet arbeidsinntekt, idet redskapsinntekten er beregnet og trukket ut i de tilfeller mannskapet har eid redskapen og derfor har fått part sammen med denne. Det var på farkostene under 75 fot at mannskapet i vesentlig utstrekning eide redskapen. Framgangsmåten ved denne beregning har vært: I de tilfeller det har vært foretatt fordeling mellom redskap og mannskap i de innsendte oppgjør, har en regnet ut fordelingsprosentene. Disse prosenter er så blitt nytta på de oppgjør der en slik fordeling manglet.

På farkostene i størrelsen 75–99 fot eies redskapen hovedsakelig av rederiet. I disse tilfeller har en måttet trekke redskapsparten fra rederiparten. Det har ikke vært lett å beregne redskapsparten i sistnevnte tilfeller, da bare få av oppgjørene har hatt fordeling mellom farkost og redskap. Forholdet mellom farkostinntekt og redskapsinntekt blir derfor noe usikkert når det gjelder de større farkostene. For visse formål bør en derfor heller betrakte *rederiets driftsoverskott* (punkt 6, tabell 5) i stedet for *farkostens driftsoverskott* (punkt 4). I størrelsen *rederiets regnskapsmessige driftsoverskott* er nemlig netto redskapsinntekten, det vil si redskapspart \div redskapskostnader, ført tilbake til rederiet.

Slik redskapsandelene er fastsatt i tabell 5, repre-

senterde de 16–22 pst. av driftsinntektene. Farkostpartene varierer fra 32 til 38 pst. En kan ikke vente at den delen av driftsinntektene som går til henholdsvis mannskap, redskap og farkost, skal utgjøre nøyaktig like store prosenter for hver av farkostgruppene. Det er mange faktorer som påvirker og bestemmer de gjennomsnittlige fordelingsprosentene, så som ulikheter i mannskapsstyrke, i redskapsammensetning (trål, garn, line og juksa), i farkostsstørrelse m. m.

Kostnader.

Betrakter en tabell 5, punkt 2 og 3, legger en merke til at det ikke forekommer noen post som heter *fellesutgifter*. Nå er det imidlertid vanlig i oppgjørene at noen av utgiftene dekkes som fellesutgifter, det vil si de kommer til fradrag fra bruttoinntekt før deling finner sted mellom mannskap, redskap og farkost. Det er forskjell på hvilke poster som etter de ulike oppgjørsmetoder skal omfattes av fellesutgiftene.

For å få tall som er sammenliknbare farkostene imellom, har en valgt å regne om oppgjørene, slik at fellesutgiftene belastes farkosten mot at denne til gjengjeld får tilsvarende større part av bruttofangst. Unntak fra denne regel er fellesutgifter vedrørende mannskap og redskap. For eksempel er fellesutgifter som proviant og ekstrahyter ført

Tabell 4. INNTEKTSFORDELING 1956. Helårsdrevne farkoster (H) og ikke helårsdrevne (I).

Driftsinntekt 1 000 kr.	Sør-Norske farkoster								Nord-Norske farkoster							
	Gr. I		Gr. II		Gr. III		Gr. IV		Gr. I		Gr. II		Gr. III		Gr. IV	
	H.	I.	H.	I.	H.	I.	H.	I.	H.	I.	H.	I.	H.	I.	H.	I.
prosent																
0–49 ..	2	14	2	—	16	—	—	—	3	17	25	22	14	30	—	22
50–99 ..	30	56	13	19	—	—	—	—	25	—	57	14	20	—	—	—
100–149 ..	31	26	16	31	—	9	—	7	27	—	14	20	—	12	—	—
150–199 ..	18	4	38	19	16	—	—	—	15	4	23	20	10	22	12	—
200–249 ..	10	—	19	19	5	9	—	—	5	—	4	10	20	22	—	—
250–299 ..	—	6	12	5	23	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
300–349 ..	—	6	—	11	9	4	27	—	—	—	—	—	—	—	—	—
350–399 ..	—	—	—	18	—	7	—	—	—	4	—	—	—	11	—	—
400–449 ..	—	—	—	5	—	4	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—
450–499 ..	—	—	—	5	14	8	20	—	—	—	—	—	30	11	13	—
500–549 ..	—	—	—	16	5	4	7	—	—	—	—	—	10	—	—	—
550–599 ..	—	—	—	11	—	4	7	—	—	4	—	—	—	—	12	—
600–649 ..	—	—	—	—	5	20	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—
650–699 ..	—	—	—	—	—	8	12	—	—	—	—	—	10	—	13	—
700–749 ..	—	—	—	10	—	16	—	—	—	—	—	—	10	—	12	—
750–799 ..	—	—	—	—	—	4	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
800–849 ..	—	—	—	—	4	4	—	—	—	—	—	—	—	25	—	—
850– ..	—	—	—	—	4	24	—	—	—	—	—	—	—	13	—	—
	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	0

Tabell 5.

DRIFTSRESULTATER 1956. Gjennomsnitt pr. farkost.

	Sør-Norge				Nord-Norge				Kysten i alt			
	Gr. I 50— 59,9 fot	Gr. II 60— 74,9 fot	Gr. III 75— 99,9 fot	Gr. IV Over 100 fot	Gr. I 50— 59,9 fot	Gr. II 60— 74,9 fot	Gr. III 75— 99,9 fot	Gr. IV Over 100 fot	Gr. I 50— 59,9 fot	Gr. II 60— 74,9 fot	Gr. III 75— 99,9 fot	Gr. IV Over 100 fot
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Fangstmengde i alt ..	318	509	1 365	1 989	299	534	1 213	3 059	310	516	1 318	2 117
Herav: Fisk	41	135	62	145	153	157	189	96	86	141	102	139
Sild	277	374	1 303	1 844	146	377	1 024	2 963	224	375	1 216	1 978
1. Driftsinntekter i alt fordelt til:	kr. 101 700	kr. 170 100	kr. 362 800	kr. 624 100	kr. 131 100	kr. 206 600	kr. 356 900	kr. 673 600	kr. 113 400	kr. 181 000	kr. 360 900	kr. 630 000
a. Mannskap	48 600	77 100	167 900	290 700	60 100	95 100	164 100	297 700	53 200	82 500	166 700	291 500
b. Redskap	18 600	31 300	78 200	333 400	22 400	33 000	60 800	375 900	20 100	31 800	72 800	338 500
c. Farkost	34 500	61 700	116 700		48 600	78 500	132 000		40 100	66 700	121 400	
2. Farkostens sesong-kostn. i alt	9 700	19 100	36 500	86 200	21 800	33 000	51 500	64 600	14 500	23 300	41 200	83 600
herav:												
Drivstoffer	7 400	12 200	21 800	41 200	10 400	18 400	29 900	40 300	8 600	14 100	24 300	41 100
Agn	1 100	3 100	1 600	9 100	5 500	7 400	9 300	10 400	2 900	4 400	4 000	9 300
Is, salt, emballasje ..	300	1 600	6 500	19 200	700	2 000	5 300	4 200	400	1 700	6 100	17 400
Leid arbeidshjelp ..	300	800	900	1 800	3 700	2 300	2 400	3 500	1 700	1 200	1 400	2 000
Telefon, havneavg.	300	600	2 400	6 000	900	1 500	2 500	2 100	500	900	2 400	5 500
etc.												
Meglergebyr,												
salgsutgift	0	0	700	1 800	0	200	600	900	0	100	700	1 700
Assuranse, fangst og effekt	300	800	2 200	5 500	600	1 100	1 200	3 100	400	900	1 900	5 200
Annet uspesifisert ..	0	0	400	1 600	0	100	300	100	0	0	400	1 400
3. Farkostens års-kostnader i alt	17 800	30 500	65 600	121 000	20 800	33 100	71 500	129 200	19 000	31 200	67 400	122 000
herav:												
Assuranse	2 300	4 000	10 000	18 300	3 200	6 000	10 000	21 100	2 600	4 600	10 000	18 700
Vedlikehold	7 600	12 500	25 600	52 200	8 000	11 300	29 700	58 700	7 800	12 900	26 100	53 000
Avskrivn., bokførte	7 800	13 500	28 300	44 300	9 600	15 300	30 300	43 900	8 500	14 000	28 900	44 300
Annet, uspesifisert	100	500	1 700	6 200	0	500	1 400	5 500	100	500	1 600	6 000
4. Farkostens regnsk.-messige driftsoverskott (1c ÷ 2 ÷ 3) ..	7 000	12 100	14 600	..	6 000	12 400	9 000	..	6 600	12 200	12 800	..
5. Netto redskapsinnt. som tilfalt rederiet ..	700	1 100	14 500	..	500	4 300	8 700	..	600	2 100	12 700	..
6. Rederiets regnskapsmessige drifts-overskott (4 + 5) ..	7 700	13 200	29 100	46 500	6 500	16 700	17 700	60 600	7 200	14 300	25 500	48 200
Farkostens driftstid i alt dager	195	205	201	206	212	211	191	234	202	207	198	209
herav i fraktfart	11	10	35	11	8	24	15	—	10	14	29	10
Farkostens størr. fot ..	55	66	87	114	53	65	87	107	54	66	87	113
Farkostens størr. br.t.	34	56	109	207	35	58	121	188	34	56	113	205
Maskinstyrke H.K. ..	60	94	182	357	67	116	219	300	63	101	193	350
Farkostens alder fra opprinnelige byggår	22	15	15	30	20	9	14	23	21	13	15	29
Farkostens alder fra siste ombyggingsår ..	9	8	7	7	7	5	6	6	8	7	7	7
Ant. farkoster som er med i undersøkelsen ..	99	83	41	40	63	32	19	8	162	115	60	48

over til mannskapsparten, mens reparasjoner på redskapen er ført over til redskapsparten. Felles for alle omregninger er at nettoresultatene (netto farkostpart, netto redskapspart og netto mannskaps-part) er upåvirket av omregningen. Bare bruttopartene avviker etter omregningen fra de faktiske oppgjørene.

I tabell 5 er farkostens kostnader gruppert i to hovedgrupper, *sesongkostnader* og *årskostnader*. Den første består av slike kostnader som mer eller mindre direkte kan henføres til den enkelte sesong eller det enkelte fiske. Den andre gruppen omfatter de øvrige kostnadene som påløper i driftsåret, så som assuranse av farkosten, vedlikehold og avskrivinger på farkosten, sosiale utgifter og administrasjon.

I sesong- og årskostnadene er ikke redskapskostnadene tatt med, og heller ikke rederiets utgifter til faste hyrer og ekstralotter, da disse siste er inntektsført under mannskapets inntekter (punkt 1a). At redskapskostnadene ikke er kommet med som egen post i tabell 5, kommer av at en mangler fullgode regnskapstall til belysning av denne kostnadsposten. Dette spørsmål skal en for øvrig komme tilbake til senere.

De totale driftskostnadene, unntatt redskapskostnader, lå på om lag kr. 33 000 i gjennomsnitt på de minste farkostene, det vil si i størrelsen 50–59 fot. På farkostene i neste størrelsesgruppe, 60–74 fot, utgjorde driftskostnadene om lag kr. 54 000, i gruppen 75–99 fot om lag kr. 108 000 og i gruppen 100 fot og derover godt og vel kr. 200 000 pr. farkost i gjennomsnitt. Satt i forhold til driftsinntektene representerte dette en stigende prosent fra de minste til de største farkostene, nemlig henholdsvis 29,5–30,1–30,0–32,6 pst. av driftsinntekten i farkostgruppene I–IV. Sammenlikner en kostnadsprosentene på de nordnorske og de sørnorske farkostene, finner en at kostnadene representerte en større del av driftsinntektene på de nordnorske farkostene enn på de sørnorske farkostene. Et unntak representerte de største nordnorske farkostene, som hadde særlig lave sesongkostnader. Ellers lå sesongkostnadene høyest på de nordnorske farkostene. Av sesongkostnadene var det igjen hovedsakelig *drivstoff-* og *agnkostnadene* og posten *leid arbeidshjelp* som forårsaket skilnaden.

Dersom de innsatsfaktorer som er nødvendig for å drive fiske grupperes i a. *arbeidskraft*, b. *farkost*, herunder det som trengs for å holde farkosten i virksomhet (drivstoffer, vedlikehold m. m.) og c. *redskaper*, kan det være naturlig å henføre *agn-*

kostnadene til sistnevnte gruppe. Ved en slik betraktningsmåte kan en si at tabell 5 omfatter delvis redskapskostnader og delvis ikke. Ved linefiske er etter dette redskapskostnader i form av agn kommet med, mens dette ikke er tilfelle for de øvrige bruksarter vedkommende (trål, not og garn). Av denne grunn kan det kanskje i visse høve være formålstjenlig å holde agnutgiftene utenfor ved sammenlikninger av driftskostnadene de ulike farkostgruppene imellom.

Drivstoffkostnadene var som en kunne vente, den største posten blant sesongkostnadene. Den lå for øvrig gjennomgående noe høyere på de nordnorske enn på de sørnorske farkostene både målt i kroner og i prosent av driftsinntektene. Unntak fra denne regel representerte de største farkostene, over 100 fot, der drivstoffkostnadene rett nok var den største posten blant sesongkostnadene, men der den beløp seg til gjennomsnittlig kr. 40 300 på de nordnorske farkostene mot kr. 41 200 på de sørnorske farkostene. Også utregnet pr. driftsdøgn utgjorde drivstoffkostnadene et høyere beløp på de nordnorske enn på de sørnorske farkostene under 100 fot. For farkostene over 100 fot var forholdet det motsatte. Fra tabell 5 ser en at de nordnorske farkostene hadde gjennomgående størst motorstyrke, og dette kan jo forklare noe. Imidlertid må vel også mer intensiv drift være blant årsakene til de relativt høyere drivstoffkostnadene på de nordnorske farkostene.

Enda om drivstoffkostnadene varierte noe i størrelse fra farkostgruppe til farkostgruppe, utgjorde de en temmelig konstant andel av driftsinntektene når sørnorske og nordnorske farkoster sees under ett. I prosent av driftsinntektene utgjorde drivstoffkostnadene nemlig 7,6–7,8–6,7–6,5 pst. i henholdsvis gruppe I–IV. Noe mer ujamnt blir det dersom en holder seg til den geografiske fordeling. For de sørnorske farkostenene var den tilsvarende prosentrekke 7,3–7,2–6,0–6,6 pst., og for de nordnorske var den 7,9–8,9–8,4–6,0 pst.

Det som i tabell 5 er kalt *sesongkostnader* utgjorde 35–40 pst. av de totale driftskostnadene når redskapskostnadene holdes utenfor. Et unntak gjaldt for de mindre nordnorske farkostene, idet sesongkostnadene for disse utgjorde hele 50 pst. av de totale driftskostnadene. Dette kan for en stor del tilskrives den større rolle agnutgiftene spilte på denne kategorien av farkoster. Hadde en hatt regnskapstall for redskapens kostnader, ville det vært naturlig å ta denne med som egen post under sesongkostnadene i tabell 5. Sesongkostnadenes andel av de totale kostnadene ville da økt betraktelig.

Legger en til *beregnete* redskapskostnader, som skal omtales nærmere senere, vil sesongkostnadene andel utgjøre om lag 60 pst. av de totale driftskostnader (tilsvarende 70 pst. for de mindre nordnorske farkoster).

Sesongkostnadene varierer noenlunde i takt med produksjonsmengden eller den tid som anvendes i virksomheten, mens dette ikke er tilfelle for årskostnadene. De sistnevnte kan kalles faste eller sprangvis faste kostnader, og de utgjorde om lag 40 pst. av de totale driftskostnader redskapskostnader inklusive, — altså ikke en liten del. For lønnsomheten blir det derfor viktig at en får størst mulig produktmengde og -verdi til å fordele de faste kostnader på. Og jo større de faste kostnader er, jo mer om å gjøre blir det å utvide driften. Forutsetningen er at merkostnadene ved den utvidete drift, — økningen i de variable kostnader — dekkes av økte inntekter og at det dessuten blir noe igjen til dekning av en større eller mindre del av de faste kostnader.

Blant årskostnadene var det naturlig nok vedlikehold og avskrivninger på farkosten som var hovedpostene. En legger merke til at for de fleste farkostgruppene vedkommende var vedlikeholdet av noenlunde samme størrelsesorden som avskrivningen. Et unntak utgjorde de største farkostene, der avviket var noe større.

Ikke alle farkosteiere førte avskrivninger i sine regnskapsoppgaver. Avskrivningsbeløpene i tabellen representerer et gjennomsnitt av de avskrivningsbeløp som ble oppgitt. En bygger således på forutsetningen at de farkoster som en mangler avskrivningstall for, har hatt samme avskrivningsbeløp som gjennomsnittet. Interessant er det å legge merke til overensstemmelsen mellom tallene for nedbetaling av pantegjeld og tallene for avskrivning på de mindre farkostene, gruppene I og II. Nedbetaling av pantegjeld var om lag kr. 7800 og kr. 11.100 for sørnorske farkoster i henholdsvis gruppe I og gruppe II, mot henholdsvis kr. 8100 og kr. 13.600 for tilsvarende nordnorske farkoster. Dette henger sammen med at det i praksis ofte ikke gjøres skille mellom amortisering og avskrivning. På dette viset vil avskrivningene i regnskapene i mange tilfelle være bestemt av driftsoverskottets og gjeldsforpliktelsens størrelse.

Nå er jo avskrivningene ikke funksjon av hverken driftsoverskott eller gjeldsbyrde, så det vil bero på tilfeldighet om gjeldsnedbetalingen uttrykker den gradvise verdiforringelse av farkosten som følge av slit, elde, m. v. som avskrivningskostnadene skal gjøre.

Det later ikke til at de ovennevnte forhold har spilt så stor rolle at avskrivningsbeløpene er blitt urimelige. Den metode som ligger til grunn for beregning av avskrivningene i tabell 5 gir relativt små avvik fra år til år innenfor de ulike farkostgruppene. Dessuten stemmer resultatene meget bra med en alternativ beregning som er foretatt på et helt annet grunnlag.

Som verdigrunnlag i denne alternative beregning er nytten prisene på nye farkoster i de ulike størrelsesgruppene. Avskrivningssatsene er satt til 2,5 pst. på skrog, 5 pst. på motor og 10 pst. på utstyr. Med det forhold som eksisterer mellom verdien av henholdsvis skrog, motor og utstyr, representerer dette en samlet avskrivningsprosent på om lag 5 pst. p. a. Som nevnt er overensstemmelsen mellom de to beregningene meget god, avviket utgjør for de fleste gruppene vedkommende maksimum 10 pst. Bare for to av gruppene var avviket større, vel 15 pst., nemlig for de nordnorske farkostene i gruppene II og III.

En har valgt å holde på de avskrivningene som bygger direkte på de innsendte oppgaver, og det er disse avskrivningstall som er gjengitt i tabell 5 og de etterfølgende tabeller. Dermed bygger tabell 5 utelukkende på regnskapstall som er sendt inn fra oppgavegiverne.

Posten *assuranse* under årskostnadene omfatter utelukkende assuranse på farkosten. Assuranse av fangst og mannskapseffekter er tatt med under sesongkostnadene. Assuranse av redskaper, herunder notbåter og lettbåter, hører naturlig heime under redskapskostnadene. Som nevnt tidligere er disse ikke kommet med i tabell 5.

Annet uspesifisert under årskostnadene omfatter blant annet sosiale utgifter, som beløper seg fra om lag et par hundre kroner på de minste farkostene til et par tusen kroner på de største farkostene.

Driftsoverskott.

I tabell 5 er gjengitt tre overskottsbegrep som trenger nærmere forklaring:

Farkostens regnskapsmessige driftsoverskott (4) er det beløp som blir igjen av fakostparten (1 c) etter at så vel sesongkostnadene (2) som årskostnadene (3) er trukket fra. Størrelsen vil framkomme i de rederiers regnskaper der farkosten under oppgjøret har fått sjølstendig part, og der *redskapens regnskap* blir holdt utenfor. Imidlertid vil i mange tilfelle redskapen få part sammen med farkosten, nemlig når farkost og redskap er eid av samme person(er). I slike tilfelle kan størrelsen

farkostens regnskapsmessige driftsoverskott (4) bare finnes ved at en beregner en sjølstendig part til farkosten. I en viss utstrekning er tallene under punkt 1c og 4 i tabell 5 påvirket av slike beregninger. Det gjelder spesielt de større farkostene. For de aller største farkostene, over 100 fot, har en ikke beregnet farkostparten i det hele tatt. Størrelsen *farkostens regnskapsmessige driftsoverskott* har en dermed heller ikke kunnet spesifisere for disse farkosters vedkommende.

Anslagsvis var 30 pst. av redskapen på de sørnorske fakostene under 75 fot eid av fakosteierne. På de nordnorske fakostene i samme størrelse var tilsvarende andel om lag 20 pst. På de større fakostene eide fakosteierne en større del av redskapen, — nemlig om lag 50 pst. på fakostene i størrelsen 75–99 fot og opp i 80 pst. på de aller største fakostene, over 100 fot. Prosentsatsene refererer seg til *verdien* av redskapen.

Netto redskapsinntekter som tilfalt rederiet (5) er definert som redskapspart minus redskapskostnader på den delen av redskapene som inngår i regnskapsmaterialet. Det vil med andre ord si kapitalinntekten på en begrenset del av den redskapsmasse som var nyttet av fakostene i undersøkelsen. Det vil igjen si kapitalinntekten på de redskaper som var eid av rederiet og som derfor var inkorporert i rederiets regnskap. Denne størrelse utgjør differansen mellom *rederiets regnskapsmessige driftsoverskott* (6) og *farkostens regnskapsmessige driftsoverskott* (4).

Rederiets regnskapsmessige driftsoverskott (6).

Dette overskottsbegrepet har den fordel at det ikke forutsetter utskilling av sjølstendige parter til redskap og fakost. Dermed kan størrelsen også regnes ut for de aller største fakostene, gruppe IV. Tallene under punkt 6 bygger direkte på *regnskapstall* fra oppgavegiverne. Rederiets regnskapsmessige driftsoverskott utgjorde den forrentning som rederiet oppnådde i 1956 på den investerte kapital.

Overskottets størrelse er i første rekke bestemt av driftsinntektenes og driftskostnadenes størrelse. Men også de eksisterende fordelingsregler og tariffer som fastsetter vederlaget til henholdsvis *arbeid* og *kapital*, blir bestemmende for rederiets regnskapsmessige driftsoverskott.

Av tabell 5 ser en at rederiets regnskapsmessige driftsoverskott beløp seg til om lag kr. 7000 på fakostene i gruppe I, kr. 14.000 i gruppe II, kr. 26.000 i gruppe III og kr. 48.000 i gruppe IV, når nordnorske og sørnorske fakostere sees under ett. Satt i forhold til driftsinntekten (1) utgjorde dette henholdsvis 6–8–7–8 pst. En kan altså si

at overskottet varierte i takt med bruttoinntekten fra fakostgruppe til fakostgruppe. Regner en ut tilsvarende forholdstall for de sørnorske og nordnorske fakostene hver for seg, får en henholdsvis 8–8–8–8 pst. for de førstnevnte mot 5–8–5–9 pst. for de sistnevnte. Det skal i denne sammenheng bemerkes at i forhold til tidligere år, hadde de nordnorske fakostene i gruppe III (75–99 fot) dårligere fangstresultater i 1956. Inntektssvikten for disse fakostene kom særlig i vintersildfisket, til tross for at 1956 ga den høyeste fangstmengde og -verdi som noen gang har vært oppnådd i vintersildfisket. Av andre virksomheter som det året sviktet for disse fakostene, kan nevnes fisket på fjerne farvann.

Selv om det kan være nyttig å vite hvor stor prosent driftsoverskottet utgjorde av driftsinntekten, er det likevel lite egnet som lønnsomhetsmål nyttet alene. Fra redernes synspunkt er *forrentningsprosenten*, det vil si driftsoverskottet satt i forhold til den investerte kapital, av langt større betydning. Det skal i denne sammenheng bemerkes at det å finne et pålitelig tallmessig uttrykk for kapitalinvesteringen i de fakostene som er med i undersøkelsen, byr på atskillige vansker. En skal imidlertid senere komme tilbake til hvordan beregninger og anslag over kapitalinnsatsen er gjort. Her skal foreløpig gjengis *rederiets forrentningsprosent*, som er beregnet til henholdsvis 7–7–9–8 pst. for de sørnorske fakostene i gruppene I til IV, og henholdsvis 6–8–4–10 pst. for de nordnorske fakostene i samme størrelsesgrupper. Når unntas de nordnorske fakostene i gruppe III som ble nevnt foran, kan en si at forrentningen var stort sett nokså lik de ulike grupper imellom. På grunn av usikre faktorer i beregningene, gir ikke de ulikheter i forrentningsprosenter som er vist ovenfor, tilstrekkelig grunnlag for eventuelle slutninger om den ene eller annen fakostgruppens større eller mindre forrentningsevne. Det kan her kanskje innvendes at en skilnad fra 6 til 10 pst. (nordnorske fakostene i gruppe I og IV) er ganske vesentlig og derfor turde være utsagnskraftig. Men her skal en være merksam på at gruppe IV omfatter bare 8 fakoster, så eventuelle skjeheter i inntekts- og kostnadsfordelingen vil slå sterkt ut.

Året 1956 ga gode fangstresultater både mengdemessig og verdimessig. Tar en for seg fiskeristatistikken for årene 1952–1956, finner en følgende:

	1952	1953	1954	1955	1956
Mengde, 1000 tonn	1670	1398	1905	1647	1986
Verdi, mill. kroner	522	486	568	610	711

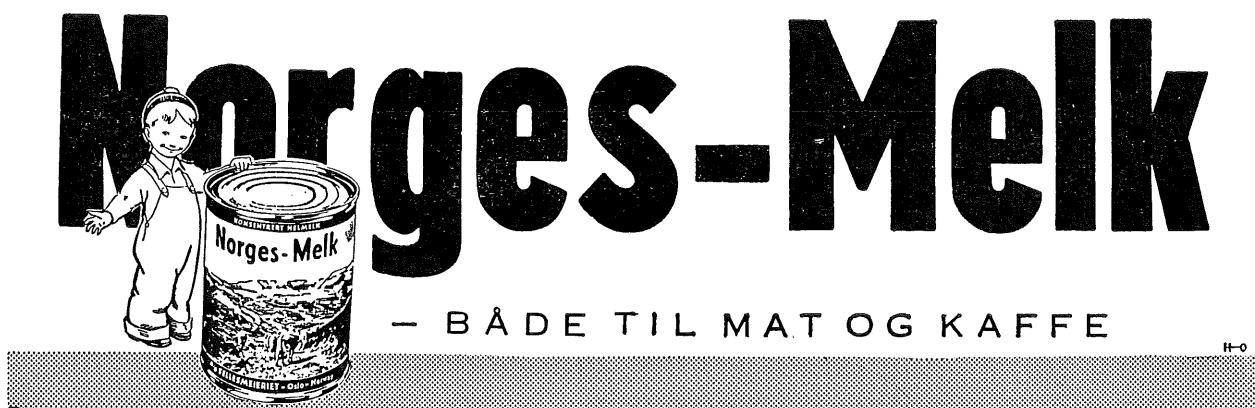
Det var derfor å vente at 1956 skulle gi bra forrentning sett i forhold til tidligere år. Nå kan det jo diskuteres om en forrentningsprosent på 7–8 pst. skal betraktes som god, absolutt sett. Dette vil blant annet avhenge av hvilke forrentningsmuligheter kapitalen kan få i andre anvendelser enn fiske. Dessuten må den årlige forrentning også vurderes på bakgrunn av at fiske er en meget sterk risikobetont virksomhet, hvilket jo de sterkt svingende fangstkvanta er et uttrykk for. Forrentningen skal med andre ord også dekke en betydelig risiko.

En kan si at størrelsen *rederiets regnskapsmessige driftsoverskott*, punkt 6 i tabell 5, uttrykker lønnsomheten sett fra rederens synspunkt. Den er bestemt av bl. a. de faktiske, institusjonelle forhold som f. eks. eiendomsforhold, tariffer og oppgjørsregler m. m. Dette er naturligvis et viktig lønnsomhetsmål, men ikke det eneste som har interesse. For visse formål knytter det seg også stor interesse til et annet lønnsomhetsmål, nemlig *lønnsevne*, definert slik: Driftsinntekter (a) \div driftskostnader (b) \div kalkulatoriske renter (c) = lønnsevne (e). Det skal her skytes inn at driftskostnadene (b) ved denne definisjon også omfatter kostnadene (vedlikehold og avskrivning) på den totale redskapsbestand som har vært nyttet på farkosten, uten omsyn til eiendomsforhold.

Dersom en gjør den forutsetning at arbeidet (mannskapet) får lik avlønning enten det utføres på en båt i størrelsen 50–59 fot eller på en båt i størrelsen 100 fot og derover, f. eks. at avlønningen pr. utført mannsukeverk er den samme, får vi: Driftsinntekter (a) \div driftskostnader (b) \div vederlag til arbeid (d) = forrentning (f). En ser at det forrentningsbegrep som en her har for seg har et annet innhold enn *rederiets regnskapsmessige driftsoverskott* (tabell 5, punkt 6), og det av to grunner: For det første er etter den nye definisjonen (f) kapitalinntekten på hele redskapsbestanden tatt med, hvilket ikke var tilfelle etter definisjonen i tabell 5. For det andre får arbeidet fast avlønning pr. tidsenhet. Dette var langt fra tilfelle etter definisjonen i tabell 5, for etter den var godtgjørelsen til arbeidet i det vesentligste bestemt av driftsinntektens størrelse. Som en skal se senere under avsnittet om mannskapets inntekter, fikk arbeidet i de ulike farkostkategorier svært ulik avlønning pr. tidsenhet. Her skal det bare pekes på at ukelotten til mannskapet lå gjennomgående dobbelt så høyt på de største farkostene som på de minste.

Lønnsomhetsmålene *lønnsevne* og *forrentning* vil bli nærmere behandlet nedenfor i tilknytning til tabell 11.

Forts. neste nr.

Fiskets Gang

Ukentlig tidsskrift fra
Fiskeridirektøren

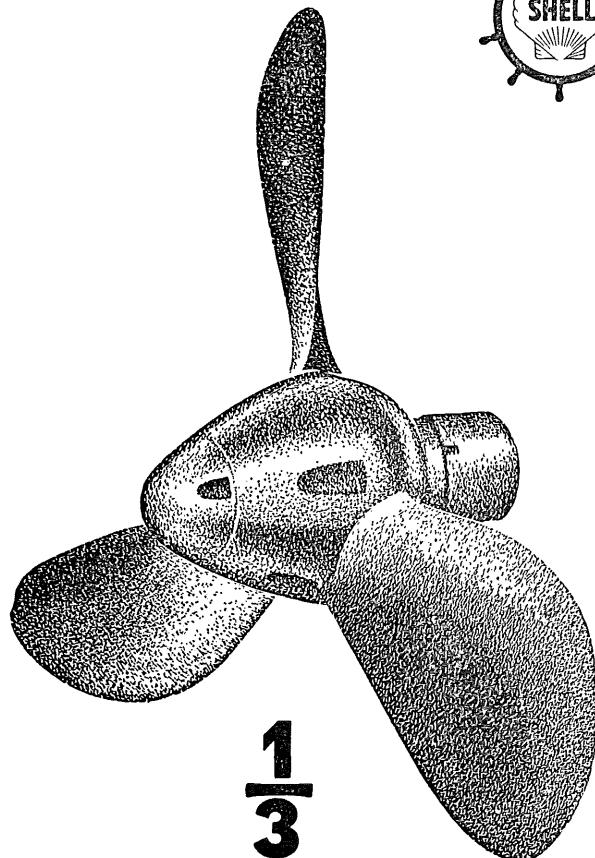
STATISTIKK
FISKENYTT
AKTUELLE ARTIKLER
fra inn og utland

Mengde- og verdiutbyttet av det norske fisket i desember 1958 og januar—desember 1958 og 1957.

Quantity and value of the Norwegian Fisheries in Dec. 1958 and January—Dec. 1958 and 1957.

Fiskearter og salgslag Species and sales organizations	Desember 1958	Januar—des. 1958	Av dette til Of which for						Januar—des. 1957		
			fersk bruks fresh consump- tion	frysing freezing	henging drying	salting salting	hermeti- canning	opp- malning reduction	agn bait		
Fiskearter Species	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	1000 kr.
Ål Eel	13	46	435	1 762	435	—	—	—	—	—	430 1 362
Lodde Capelin	—	—	91 679	7 341	—	—	—	—	91 654	25	70 022 6 464
Laks, sjøaure Salmon, trout	—	—	1 400	15 500	500	900	—	—	—	—	1 398 13 153
Kveite Halibut	172	548	5 194	15 494	3 041	2 153	—	—	—	—	4 793 15 590
Mareflyndre Witch	1	2	40	73	39	1	—	—	—	—	66 103
Rødspette Plaice	49	84	969	1 520	952	17	—	—	—	—	1 056 1 583
Annen flyndre Flatfish, other	6	9	108	153	107	1	—	—	—	—	67 72
Blåkveite Greenland halibut	41	25	2 943	1 909	956	1 967	—	2	—	18	4 793 2 459
Brosme Cusk	283	190	15 627	10 448	375	33	9 962	5 257	—	—	11 225 6 773
Hyse Haddock	2 316	1 666	42 829	25 705	23 293	11 034	8 038	44	45	375	41 841 23 118
Skrei Spawning cod	—	—	70 589	59 313	7 841	4 455	33 737	23 714	842	—	59 497 43 648
Loddetorsk Finnmark cod	—	—	69 299	50 699	1 413	6 201	53 667	8 018	—	—	52 143 36 032
Annen torsk Cod, other	7 551	6 236	108 068	83 759	15 817	11 679	30 710	49 431	262	169	117 828 89 867
Hvitting Whiting	13	11	75	86	75	—	—	—	—	—	120 109
Lyr Pollack	85	83	2 243	1 947	2 160	53	—	30	—	—	2 486 1 859
Sei Saithe	1 720	949	69 705	35 471	14 104	6 993	42 093	5 145	185	1 185	75 864 35 690
Lysing Hake	1	0	67	92	66	1	—	—	—	—	58 52
Blålange Blue ling	3	3	223	154	4	6	27	186	—	—	307 180
Lange Ling	158	155	10 645	8 865	1 823	181	730	7 911	—	—	9 509 7 365
Skreilever Liver, spawning cod	—	—	6 973	3 864	458	—	—	—	—	6 515	5 589 3 284
Loddetorsklever Liver, Finmark cod	—	—	6 845	2 874	99	—	—	—	—	—	4 112 2 159
Annen torskelev. Liver, other cod	505	205	5 940	2 540	36	—	—	—	—	—
Seilever Liver, saithe	148	57	4 169	1 587	20	—	—	—	—	—
Skreirogn Roe, spawning cod	—	—	4 030	3 371	972	46	—	2 381	631	—	3 509 2 868
Annen torskerogn Roe, other cod	9	7	292	247	92	—	—	55	—	145	— ..
Hoder Heads	602	60	—	2 133	—	—	—	—	—	—	.. 1 825
Vintersild Winter herring	—	—	345 294	80 878	33 104	40 182	—	80 175	9 431	177 777	4 625 795 582 183 067
Feitsild Fat herring	326	83	53 860	13 548	532	—	—	1 803	273	43 107	8 145 45 306 10 565
Småsild Small herring	2 612	476	146 103	27 058	680	—	—	718	16 037	126 257	2 411 129 624 23 356
Fjordsild Fjord herring	51	48	1 239	926	1 197	29	—	11	—	2	1 141 834
Trålsild Trawl herring	886	316	8 184	2 540	4	—	—	11	—	7 395	774 7 651 2 395
Islandssild Icelandic herring	—	—	53 109	31 900	—	13	—	27 255	—	25 841	— 30 962 23 959
Brisling Sprat	20	33	5 570	8 167	—	—	—	226	5 311	33	— 9 524 13 461
Makrell Mackerel	12	8	14 450	9 216	5 518	4 119	—	1 374	1 325	1 001	1 113 11 396 7 157
Pir Young mackerel	3	3	44	63	38	—	—	—	—	6	221 194
Makrellstørje Tuna	1	1	3 002	4 471	2 469	526	—	—	7	—	5 009 8 188
Tobis Sand-eel	—	—	4 788	1 092	30	—	—	—	—	4 758	— 3 220 721
Uer Redfish	175	102	4 007	2 424	1 840	2 067	—	82	—	18	— 4 040 2 641
Steinbit Wolffish	63	25	2 855	1 267	1 112	1 659	23	2	—	59	— 2 576 1 083
Horngjel Garfish	—	—	12	4	10	2	—	—	—	—	8 4
Breiflabb Anglerfish	10	16	238	347	176	62	—	—	—	—	225 321
Pigghå Dogfish	1 204	479	22 674	8 950	22 607	66	—	—	—	1	— 18 704 7 235
Håbrann Porbeagle	120	460	831	2 944	272	559	—	—	—	—	1 097 3 865
Skate, rokke Skate, ray	27	15	612	321	606	6	—	—	—	—	444 226
Krabbe Crab	563	387	3 476	2 114	533	—	—	2 943	—	—	3 138 1 951
Hummer Lobster	136	1 525	640	6 716	610	—	—	30	—	—	655 6 750
Sjøkreps Norway lobster	2	4	89	132	66	—	—	23	—	—	189 238
Reker Deep water prawn	416	1 402	7 091	22 215	1 913	2 307	—	—	2 871	—	7 071 20 877
Forskjellig Various	84	32	2 321	853	756	152	—	—	—	1 413	— 3 538 222
Annen lever Liver, other	136	46	2 830	1 080	1	—	—	—	—	2 829	— 15 237 9 150
Annen rogn Roe, other	1	1	5	2	4	—	—	1	—	—	1 193 739
Akkar Squid	—	—	8 407	2 157	—	15	—	—	—	1 976	6 416 73 34
Tang og tare Seaweed	—	—	10 000	1 900	—	—	—	—	—	10 000	— 10 018 1 903
I alt Total	20 524	15 798	1222 118	570 192	148 756	97 485	178 987	213 832	40 216	519 327	23 515 1 573 892 626 751
Salgslag Sales organizations											
Fjordfisk S/L	124	327	2 539	5 097	2 207	—	—	332	—	—	2 489 4 389
Skagerakfisk S/L	407	1 303	5 266	10 750	3 874	360	—	130	902	—	7 466 11 120
Rogaland Fiskesalgslag S/L	462	1 168	7 790	13 396	6 353	297	—	160	303	677	— 8 492 13 626
Hordaland Fiskesalgslag	367	335	9 954	8 468	5 199	204	120	3 643	333	448	7 716 8 052
Sogn og Fjordane Fiskesalgslag	1 465	784	28 965	15 299	22 347	144	3 424	2 049	420	581	— 24 980 13 808
Sunnmøre og Romsdal Fiske- salgslag	2 360	2 057	63 784	53 309	14 659	2 363	2 285	40 174	1 770	2 533	— 58 060 50 610
Norges Råfisklag	10 719	7 478	346 594	244 146	50 389	46 257	173 158	50 863	642	25 285	— 321 604 215 494
Norges Makrelllag S/L	12	8	14 412	9 131	5 476	4 141	—	1 385	1 325	972	1 113 11 305 6 969
Håbrandfiskernes Saltslag	120	460	829	2 940	271	558	—	—	—	—	— 1 223 3 893
Norges Levendefisklag S/L	644	970	8 369	12 483	3 194	2 039	—	—	3 136	—	— 7 679 11 148
Noregs Sildesalslag	—	—	345 294	80 878	33 104	40 182	—	80 175	9 431	177 777	4 625 795 582 183 067
Sild- og Brislingsalslaget	526	163	30 144	15 706	286	—	—	148 15 362	13 271	1 077	— 29 114 19 035
Islandssildfiskernes Forening	—	—	27 255	24 100	—	—	—	27 255	—	—	— 24 919 21 714
Feitsildfiskernes Salgslag	2 545	459	276 557	42 863	930	—	—	2 611	6 260	256 479	10 277 232 140 36 754
Omsatt utenom salgslagene	773	286	54 366	31 626	467	940	—	5 239	—	41 304	6 416 41 123 27 072
I alt Total	20 524	15 798	1222 118	570 192	148 756	97 485	178 987	213 832	40 216	519 327	23 515 1 573 892 626 751

Høgum
H-O

$\frac{1}{3}$

av verdens
dieselmotor-
hestekrefter på
skip over 1000 tonn
smøres av

SHELL

**For driftsikker motor også i DERES båt
– bruk Shell smøreoljer**